

CALEA DE LUMINĂ

LA VOIE DE LA LUMIÈRE

REVISTĂ CULTURALĂ A COMUNITĂȚII ROMÂNE DIN MONTREAL
REVUE CULTURELLE DE LA COMMUNAUTE ROUMAINE DE MONTRÉAL

MISIUNEA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
“SFÂNTUL NICOLAE” - MONTREAL

“Nimic fără Dumnezeu”

Icoana Sf. NICOLAE

AN XII, Nr. 148 - 149, August -Septembrie 2006

Adresa bisericii:

Biserica Sf. Irineu - 3044 Delisle (Colt cu Atwater)

Montreal Qc H4C 1M9 - intrare prin Atwater

Metro Lionel Groulx

Preț: 3,00 \$

CONSILIUL PAROHIAL

Telefon

Dl. Victor Gheorghian (pre edinte)	(514) 768 - 0028
Dl. Alexandru Petrescu (vice-pre edinte)	(514) 282 - 7637
Dl Paul Zili teanu (secretar)	(514) 342 - 7689
Dl Drago Samoil (trezorier)	(514) 582 - 5249
Dl. Vasile Moldoveanu (epitrop I)	(514) 337 - 7667
Dl. Leopold Theroux (controlor I)	(450) 666 - 4907
Dna. Virginia Tudor (controlor)	(514) 683 - 9138
Dl. Mircea Manda (epitrop)	(514) 369 - 2758
Dl. Nicolae Mincu (epitrop)	(514) 697 - 7442
Dl. Vania Atudorei (cultural)	(450) 667 - 6836
Dl. Marius Magazin (cultural)	(514) 487 - 5615
Dna. Elena Neac u (presedinte ARCOLA)	(514) 484 - 7413
Pr. Dr. Cezar Vasiliu (paroh)	(514) 846 - 3232

Membri supleanti

Dl. Marian Balea	(514) 482 - 9204
Dl. Alex Cet eanu	(514) 827 - 8333
Dl. Nicolae Horumb	(514) 935 - 0429
Dl. Daniel Ungureanu	(450) 682 - 4558

COMITETUL DE REDAC IE

Dl. Vania Atudorei	(450) 667 - 6836
Dna. Elena Neac u	(514) 484 - 7413
Dr. Paul D ncescu	(514) 733 - 3035
Dl. Drago Samoil	(541) 582 - 5249
Dna. Psa. Zoe Vasiliu	(514) 846 - 3232
Pr. Dr. Cezar Vasiliu, redactor principal	(514) 846 - 3232

REDAC IE *CALEA DE LUMIN

555 Guy apt. 2
Montreal, Qc, H3J 2V5 - Canada
Tel : (514) 846 - 3232 ; E-mail: cezarvasiliu@yahoo.com

ADRESA DE CORESPONDEN :

Misiunea Ortodox Român Sf. Nicolae
555 Guy apt 2
Montreal, Quebec, H3J 2V5
Tel : (514) 846 - 3232 ; Fax : (514) 846 - 3029

INTERNET

www.sfnicolaemtl.com
E-mail : cezarvasiliu@yahoo.com

ISSN 1709 2003

Dépôt légal Bibliothèque Nationale du Québec, 2003
Dépôt légal Bibliothèque Nationale du Canada, 2003

REUNIUNEA DOAMNELOR

A.R.C.O.L.A.

- Comitetul executiv -

Telefon

Dna. Elena Neac u (presedinte ARCOLA)	(514) 484 - 7413
Dna. Maria Moldoveanu (vice-pre edint)	(514) 337 - 7667
Dna. Georgeta Ilie (secretar)	(514) 735 - 2592
Dna Monica Tripa (trezorier)	
Dna. Leti ia Bejan (membr)	(514) 528 - 7434
Dna. Doina Bucur (membr)	(514) 483 - 4615
Dna Brându a Nicolae (membr)	(514) 483 - 4001
Dna Andreea Panait (membr)	(450) 676 - 4348
Dna Psa Zoe Vasiliu (membr)	(514) 846 - 3232
Dna. Mirela Zili teanu (membr)	(514) 342 - 7689

Membră de onoare : dna. Petra Băidineanu, România

INFORMARE

- *Punctele de vedere exprimate în articole aparțin autorilor.*
- *Materialul publicat în Revista parohială al Misiunii poate fi reprodus cu condiția de a se menționa sursa.*
- *Rugăm eventualii colaboratori ai Revistei parohiale să ne trimită numai materiale cu tematică religioasă si numai in format electronic.*

Redacția

Tipografia « **Repro UQAM** »

Director Dna. **Valeria Gadea Marinescu, M.Sc**

Computer i infografie - **Drago Samoil**

CUPRINS

pag.

Na terea Maicii Domnului (Pr. C. Vasiliu)	1
Unitate cu Occidentul (IPS N. Corneanu)	3
Pogorârea lui Iisus la iad (Dr. P. D ncescu)	5
Date despre Românii din Timoc (V. Dolha)	6
Omagiu Bucovinean (Pr. Prof. I Rudeanu)	8
tiri din lumea ortodox (Psa Z. Vasiliu)	10
Fondul de construc ie	14
Din activitatea bisericii	16
O minune de necontestat (Dr. M. Gheorghian)	17
Catehez nr 3 - Despre Biserica (Pr. C Vasiliu)	20
Treptele rug ciunii (Pr. A. Bolba)	22
Catedrala Episcopal Gala i	25
Sinaxar - În 1 area Sf. Cruci (Pr. C. Vasiliu)	26
Negustorul de moarte (M. Irimia)	28

NA TERE MAICII DOMNULUI

Prima mare sărbătoare religioasă din anul bisericesc, care începe la 1 Septembrie, este Na terea Maicii Domnului, numit în popor și Sfânt Maria Mic - 8 Septembrie -, pentru a fi deosebit de Adormirea Maicii Domnului, de la 15 August, sau Sfânta Maria Mare. Sărbătoarea na terii Sfintei Fecioare Maria are o deosebit semnificație pentru neamul nostru, când fericitele românce ce-i poartă numele - mame, surori, soții sau fiice - își sărbătoresc onomastica acum, la 8 Septembrie. Na terea Maicii Domnului este o sărbătoare comună atât Bisericii Ortodoxe, cât și celei Catolice și Greco-Catolice.

Cele patru Sfinte Evanghelii nu dau prea multe amănunte despre viața Sfintei Fecioare Maria, și mai ales despre na terea și copilăria ei, aceasta explicându-se prin faptul că figura centrală a Noului Testament este Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Despre părinții săi, dumnezeieții Ioachim și Ana, tim că erau originari din Nazaretul Galileii - cum scrie Evanghelia apocrifă a lui Iacob. Ei ajunseser la adânci bătrânețuri și aibă copii, dar nu-și pierduseră speranța, rugându-se continuu lui Dumnezeu să le dăruiască un urmaș. În încrederea lor au mers până la retragerea în locuri singuratică, separat, unde au postit,

s-au rugat, au lăcrimat și și-au sfâșiat inima până ce Dumnezeu le-a trimis și spus, prin înger, că cererea lor va fi primită. Așa s-a născut Maria, viitoarea Sfântă Fecioară Maria, care a fost aleasă de Dumnezeu să fie vasul ales ce va purta în pântece și va naște pe Mântuitorul lumii, cum prorocise Isaia : *"Iată Fecioara va lua în pântece și va naște Fiu și vor chema numele lui Emanuel"* (Is. 7, 14).

Sfinții Ioachim și Ana o consacra serviciului religios la Templu, Biserica rânduiindu-i o altă sărbătoare, la 21 Noiembrie - Intrarea în Biserică a Maicii Domnului - în amintirea fetei din ei părinților și trupeții de a închina pruncul lor lui Dumnezeu spre a viețui într-un bun tate, cinste și neprihănire.

Cea de a treia sărbătoare anuală dedicată Sfintei Fecioare Maria este Bunavestire (25 Martie). Cu ocazia vizitei pe care a făcut-o Elisabetei, rudenia sa, viitoarea mamă a Sfântului Ioan Botezătorul, aceasta a numit-o *"binecuvântată între femei"* și *"Maica Domnului meu"*. Iată cuvintele Sfântului Evanghelist Luca, unul din Apostolii Domnului : *"Și a intrat Maria în casa lui Zaharia și s'a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta urarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei, și Elisabeta s'a umplut de Duhul Sfânt și, cu glas puternic, a strigat : Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pânteceleului tău. Și de unde mie această, ca să vină la mine Maica Domnului meu ?"* (Lc. 1, 40-43).

După na terea minunată a Fiului lui Dumnezeu în Bethleemul Iudeii (Lc. 2, 4-16), Sfânta Fecioară Maria va fi deseori alături de Iisus în multe din momentele vieții sale părintești : la nașterea-împrejur, la 8 zile, când și s'a pus numele ; la prezentarea la templu ; în timpul fugii în Egipt de frica lui Irod, care voia să-l ucidă pe Prunc ; în timpul prediciei lui Iisus în templu, când avea numai 12 ani ; la nunta din Cana, dar mai ales în timpul Patimilor, moment când Sfânta Fecioară este încredințată de Iisus Apostolului Ioan (In. 19, 25). În sfârșit, după înălțarea la cer a Domnului (FA, 1, 14) Sfânta Fecioară Maria și femeile care au urmat pe Iisus fac parte din grupul apostolic.

Între sfinți, Sfânta Fecioară Maria ocupă locul cel mai de cinste, fiind mai presus de toate puterile îngerești și atingând cea mai înaltă treaptă a

des vârii omenești. Cinstirea pe care Biserica o dă Sfintei Fecioare Maria se numește **supravenerare** sau **supracinstire** (hiperdoulia), spre deosebire de cinstirea acordată sfinților, care se numește venerare (doulia). Sfânta Biserică o numește "*Împărăteasă*" și "*Doamna*", marturisind că este "*mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii*", deoarece s'a învrednicit să fie aleasă de Dumnezeu ca Maica a Fiului Său.

Temeiurile preacinstirii Maicii Domnului sunt următoarele: După ce protopărinții noștri, Adam și Eva, au păcătuit, Dumnezeu i-a încununat cu mântuirea va veni prin femeie: "*Dușmănie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei: aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul*" (Fac. 3, 15). Precum păcatul a venit prin Eva, mântuirea avea să răsăre din Fecioara Maria: Eva cea nouă.

Dumnezeu însuși a preuit-o pentru viața sa neprihănită, alegând-o ca Maica a Fiului Său dintre toate femeile din lume.

Îngerul Gavriil, trimisul Domnului, i s'a închinat și a salutat-o cu cuvintele "*Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei. Iar ea, văzându-l, s'a înspăimântat de cugetul lui și cugeta întru sine ce fel de închinăciune poate să fie aceasta*" (Lc. 1, 28-29).

Oamenii din mulțimile care urmau și ascultau pe Iisus și vedeau minunile Sale, o fereceau pe cea care L-a purtat în pântece. Iar când vorbea Iisus, o femeie, din multime, ridicându-și glasul i-a grăit: "*Fericit este pântecele care Te-a purtat și fericit sânul pe care L-ai supt*". Iar El a răspuns: "*Da, așa este, dar mai fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc pe el*" (Lc. 11, 27-28).

Însuși numele Sfintei Fecioare, de Maria, înseamnă Doamnă, Stăpână, cea Aleasă. Și, într'adevăr, a fost o persoană aleasă sau distinsă. La aceasta se referă psalmistul când o numește "*Aleasa Domnului*" și "*Regina care stă de-a dreapta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată*" (Ps. 45, 10-18).

Nașterea mai presus de fire a Domnului a păstrat neatinsă pecețile fecioriei, Maica Domnului rămânând fecioară în timpul și după naștere. Aceasta a

vestit-o Domnul prin vedenia proorocului Iezechiel. "*Apoi a dus bărbatul acela înapoi la poarta templului, spre răsărit, și aceasta era închisă. Și-mi zise mie: Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide și nimene nu va intra prin ea căci Domnul Dumnezeu al lui Israel a intrat prin ea. De aceea va fi închisă. Ci numai singur Împăratul să vină prin ea, ca să mănânce pâine înaintea Domnului, să intre prin pridvorul porții și să iasă tot pe acolo*" (Iez. 44, 1-3). Sfinții Părinți afirmă că acest text mesianic profetește fecioria Maicii Domnului și după naștere. Domnul Hristos se va naște fără a strica pecețile fecioriei, precum razele soarelui străbat sticla, pe țigări, peșterile aerului și altele asemenea.

Recunoscându-i Sfintei Fecioare Maria marele rol în economia mântuirii, Biserica noastră o preamărește din cele mai vechi timpuri, închinându-i imnuri, adresându-i rugăciuni sau numind-o "*Împărăteasă Maica*", "*Pururea Fericită*", "*Prea Nevinovată*", "*Biserica sfințită*", "*Ușă cerească*", "*Rai cuvântător*", "*Lauda fecioriei*" etc. Nu există nici un serviciu divin în care numele Sfintei Fecioare Maria să nu fie pomenit ori să nu i se adreseze ectenii sau rugăciuni.

Revenind la praznicul Nașterii Maicii Domnului, putem spune că el ne apare ca marea bucurie pregătită de Dumnezeu dinaintea celei supreme, a Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Sfânta Fecioară Maria este aurora care vestește zorile, este luceafărul în care stă ascuns viitorul, lumea nouă a lui Hristos care avea să vină.

Troparul Nașterii Sfintei Fecioare Maria este nespus de sugestiv:

"Nașterea ta, de Dumnezeu născătoare Fecioară, bucurie a venit la toată lumea, căci din tine a răsărit soarele dreptății, Hristos Dumnezeu nostru. Că dezlegând blestemul ai dat binecuvântare și stricând moartea ne-ai dăruit viață veșnică".

Prea Sfântă Naștere toare de Dumnezeu, miluie-te-ne pre noi!

Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu

"Tindem spre o unitate politică și religioasă cu Occidentul"

Mitropolitul Banatului, IPS Nicolae Corneanu față în față cu Ovidiu Nahoi.

IPS DR. NICOLAE AL BANATULUI

VIZIUNE

Mitropolitul Banatului nu crede în existența unor deosebiri ireconciliabile între spiritualitatea ortodoxă și răsăriteană și cea occidentală.

Ovidiu Nahoi: Înalt Prea Sfințite, sunteți un ierarh al Bisericii Ortodoxe care uneori a avut atitudini diferite față de ale majorității ierarhilor. De exemplu, ați fost de acord cu retrocedarea bisericilor către greco-catolici. V-ați pronunțat în favoarea fertilizării în vitro. La începutul anilor '90. v-ați făcut „mea culpa” pentru o colaborare cu vechiul regim. De ce ați adoptat aceste atitudini?

IPS Nicolae Corneanu: Nu am vrut neapărat să mă distanțez de alții, doar că atunci când cineva mi-a cerut o părere personală am spus-o cu sinceritate.

Când au fost probleme legate de atitudinea Bisericii în chestiunile importante, m-am străduit să fiu de acord cu ceea ce am hotărât împreună. Când mi s-a cerut o părere personală am spus-o, fără să gândesc că ar fi părerea întregii Biserici sau o părere oficială.

- **ON** Dar cazul retrocedării lăcașurilor de cult către greco-catolici, în teritoriul Mitropoliei Banatului, nu a fost mai mult decât o atitudine personală?
- **- IPS** A vrea să vă spun ceea ce am crezut pe temeiul experienței personale. În 1948, atunci când a fost desființată Biserica Greco-Catolică, de-abia terminasem

Facultatea de Teologie și mă aflam la Timișoara, ca și consilier. Am cunoscut exact ce s-a întâmplat atunci. Mi-am dat seama că ceea ce a hotărât atunci oficialitatea bisericii noastre a fost rezultatul unei voințe impuse de regimul sub care trăiam.

Evident că ceea ce a impus atunci regimul comunist, sub presiunea Moscovei, a fost altceva decât interesul național, al poporului și al Bisericii noastre.

Ca unul care am trăit toate consecințele dictaturii comuniste atee, am considerat, în 1990, că trebuie să revenim asupra acelor hotărâri care au fost dictate de comuniști.

- **ON** Credințioșii au acceptat imediat retrocedarea bisericilor către credințioșii greco-catolici?

- **IPS** Nu totuși, pentru că, trebuie să recunoaștem, mulți din frații și surorile noastre întru Hristos, care au trăit din tinerețe sub imperiul dictaturii atee comuniste, au fost într-un fel influențați de ceea ce s-a petrecut în vremea aceea.

Cu timpul însă, situația, care la început a fost mai tulburătoare, s-a normalizat. Bineînțeles că acum am depășit acele neajunsuri ale trecutului.

- **ON** Dar ierarhii din Ardeal au avut un accent critic față de dumneavoastră, spunând că ați recurs la cedări inacceptabile.

- **IPS** Trebuie să recunoaștem faptul că situația din Ardeal este puțin diferită față de cea din Banat. Situația de acolo a fost mult mai dificilă pentru români decât în Banat și de aceea cred că poziția adoptată de ierarhii din Ardeal a fost mai deosebită de cea a noastră.

Unirea cu Roma, la acea vreme, a fost concepută ca un fel de concesie făcută unei stăpâniri străine. Dar pentru o bună parte din români, ceea ce s-a făcut atunci, unirea cu Occidentul, nu doar cu Roma, a fost o necesitate, a contribuit la mersul înainte al nației, al poporului. Cred că, la ora aceasta, marea majoritate dintre noi își dau seama de acest lucru.

IMPLICAREA ÎN POLITICĂ

„Biserica trebuie să apropie oamenii, nu să-i distanțeze”

-**ON** Ce părere aveți despre posibila implicare a Bisericii în viaa politică?

- **IPS** Trebuie să lămurim ce înseamnă politică, pentru că există o politică a unor partide cu ideologii și poziții proprii, dar există și o politică a întregului popor.

În probleme mari, vitale, ale nației, trebuie să existe unitate și coeziune. Iar Biserica trebuie să contribuie la eliminarea divergențelor dintre oameni și să își aducă aportul la realizarea unei unități care să ne apropie, nu să ne distanțeze.

- **ON** Crede i c Biserica Ortodox este o institutie suficient de puternic sau este prea puternic ori prea pu in puternic ?

- **IPS** Nu faptul ca e puternic este important. Important este c Biserica s fie suficient de capabil i, dac pot spune astfel, de virtuoaas , pentru ca s urmeze cu adev rat exemplul lui Iisus.

Ca institutie omeneasc , Biserica poate avea limitele ei. Dar partea cealalt , dumnezeiasc , trebuie s predomine i s ne influen eze via a noastr , a fiec ruia.

Sigur c este datoria noastr s nu trecem cu vederea anumite sl biciuni sau chiar anumite întrel s ri pe care le-ar manifesta Biserica prin oamenii care compun Biserica.

Dar important este s tim care este misiunea i rolul pozitiv ale Bisericii i s ne str duim s contribuim fiecare dintre noi la împlinirea acestei misiuni.

- **ON** A i urm rit scandalul destul de recent al caricaturilor profetului Mohamed?

- **IPS** Nu cunosc toate am nuntele, dar i acest episod, cum ne-a dovedit realitatea, a fost dep it. Sigur, au ap rut la un moment dat câ iva oameni care au luat în derâdere o anumit mentalitate i o anumit credin . Dar s-a trecut destul de repede peste acel episod. A a cred c se va întâmpla întotdeauna, lumea va dep i momentele tensionate.

-**ON** Dar iat c sunt uci i oameni în numele credin ei...

- **IPS** Din pacate, s-a întâmplat deseori de-a lungul istoriei. Au existat i oameni care au ucis sau au persecutat în numele lui Hristos. Dar nu credin a adev rat a fost aceea care a determinat astfel de atitudini, ci modul uman în care a fost interpretat mesajul lui Iisus.

Porunca cea mai mare pe care Iisus ne-a dat-o a fost: s iubi i pe Dumnezeu i s v iubi i unul pe altul. Acesta este mesajul, pe care noi n-am reu it s -l punem în aplicare. Noi, ca oameni, cu neajunsurile i sl biciunile noastre.

SMERENIE I PUBLICITATE

„Sunt unii care vor s trag profituri de pe urma poziei lor religioase”

- **ON** A i v zut în ultima vreme oameni care fac din spiritul lor religios un adev rat act de publicitate. Rug ciuni în fa a camerelor TV, dona ii în public... Cum vede i acest lucru?

-**IPS** Este o consecin , dac a putea spune a a, a sl biciunilor noastre omene ti. Dar înainte de toate, important este s cunoa tem mesajul pe care ni l-a adus Iisus i s -l punem în practic în via a de zi cu zi. i dac exist oameni în preajma noastr despre care ne d m seama c împlinesc voia lui Dumnezeu, atunci e normal s le urm m exemplul.

-**ON** Aici îns este o chestiune sensibil , fiindc oameni care î i afi eaz ostentativ credin a i care doneaz foarte

mul i bani pot trece drept modele în ochii multor credincio i, nu crede i?

- **IPS** Nu cred c acesta este lucrul esen ial. Sunt, desigur, oameni care fac publicitate din credin a lor sau care încearc s trag anumite profituri de pe urma poziei lor religioase. Aceste lucruri in de sl biciunile oamenilor.

Important este pentru oricare dintre noi s urmeze exemplul celor care fac din credin a lor o convingere pe care o respect i o pun în aplicare în via a de toate zilele, f r a urm ri prin aceasta un interes personal i material.

Dar suntem to i oameni i unii reu im s ne deta m de interesele materiale, al ii nu reu im. Important este s ne str duim s urm m exemplul lui Iisus, care a fost fiul lui Dumnezeu, dar a fost i om, om adevarat.

VIITORUL EUROPEI UNITE

„Nu ne mai putem considera numai ai R s ritului”

- **ON** Tr im o perioad în care Romania se une te cu Occidentul, desigur, în cu totul alt context decât cel al unirii cu Roma de acum mai bine de trei secole. Cum vede i rolul Bisericii Ortodoxe în această nouă realitate?

- **IPS** Cred c schimbarea este o realitate, iar Biserica Ortodox este legat de tot ceea ce se întâmpl cu ara i poporul.

Nu mai putem s ne consideram cu totul potrivnici Occidentului i s ne consideram numai ai R s ritului, pentru c lumea tinde s nu mai fie desp rit între Apus i R s rit, ci s fim o unitate.

- **ON** Cum vede i, în viitor, Biserica Ortodox conectat la Occident?

- **IPS** Eu nu v d aceasta ca o conectare la Occident, ci o v d ca realizarea unei unit i în cadrul culturii, civiliza iei i spiritualit ii. Tindem spre o unitate pe care s o realiz m din toate punctele de vedere, nu doar politic, cultural, ci i al spiritualit ii i religiei.

Nici cre tinismul nu mai poate fi str in de celelalte religii. De i, religios, suntem con tien i de superioritatea religiei cre tine, din alt punct de vedere, dincolo de diferen ele religioase, to i suntem fiii aceluia i unic i mare Dumnezeu.

-**ON** Dar nu exist deosebiri ireconciliabile între spiritualitatea R s ritean i cea Occidentala, dominat de confesiunile catolic i protestant ?

-**IPS** Nu cred. R s ritul i Apusul, Nordul i Sudul formeaz o unitate, acela i popor al lui Dumnezeu. To i trebuie s avem aceea i credin i n dejde în mai bine.

Ceea ce se întâmpl ast zi ne dovede te c ne apropiem tot mai mult unii de al ii i viitorul va fi al unit ii între to i, indiferent de deosebirile care, omene te, mai exist .

Evenimentul Zilei, 24 iulie 2006

Pogorârea lui Iisus în Iad.

Episodul coborârii lui Iisus în Iad pentru învierea și mântuirea tuturor morților, începând de la Adam și până în acel timp, reprezintă o apoteoză a mântuirii. Nu știu dacă în Evangheliile există vreun mențiuere despre această coborâre, sau dacă acest episod este apocrif, dar în iconografia creștină ortodoxă putem vedea scena coborârii în multe picturi. Astfel, în biserica din Băneasa, ctitoria logofetului Ioan Tăutu, am văzut scena coborârii Mântuitorului în Infern într-o prețioasă pictură *al fresco* din secolul XV, unde, pictorul Gavriil Ieromonahul, din acel timp, înfățișează, într-un peisaj muntos, pe Iisus în mandorlă, purtând crucea pe umăr, și întinzând mâna ca să ridice pe cei din morminte, asistat fiind de un sobor de sfinți. Pictura este de o mare eleganță, iar mișcarea gravitativă a lui Iisus de a întinde mâna și a da ajutor celor care se ridică din morminte, este impresionantă. Despre coborârea lui Iisus în Infern, face aluzie și un verset din prohodul Domnului care se cântă în Vinerea Mare în biserica ortodoxă. În iconografia catolică de până în secolul XV, scena coborârii lui Iisus în Infern este de asemenea prezentă. Mai târziu, în timpul Renașterii, această scenă nu mai apare nici în picturi murale nici în picturi de evalet.

Legenda coborârii în Infern, este însă mult mai veche. O găsim în mitologia egipteană și a altor popoare din lumea Mediteranei. Astfel, mitologia antică grecească ne povestește despre coborârea în infern a lui Orfeu, prințul din Tacia, fiul mizei Caliope. Muzician și cântăreț celebru, el fermeca prin cântecul său până și animalele sălbatice. Dar nenorocirea s'abătută asupra sa. Iubita lui soție, Euridice este mușcată de un șarpe și moare. Cuprins de o mare durere și dorind să-și regăsească soția pierdută, Orfeu reușește să coboare în Infern. Paznicii Infernului, fermecați de cântecul său, cedează și rușinatele de a elibera pe Euridice și de a o readuce pe pământ în lumea celor vii. Lui Orfeu i se pune însă o condiție, aceea că nu are voie să o privească pe Euridice înainte de a ieși din Infern, înainte de a trece pragul

sinistrului subteran. Dar în bucuria de a-și regăsi soția, Orfeu uită de condiția la care se angajase, o privește și astfel o pierde pentru totdeauna. Inconsolabil, Orfeu revine pe pământ și moare curând. Povestea lui Orfeu și a Euridice, a fost în antichitate un adevărat cult religios, numit *orfism*, înrudit cu doctrina lui Pitagora și poate și cu doctrina lui Zamolxe din Dacia.

Un comentariu foarte frumos al episodului coborârii lui Iisus și a lui Orfeu în Infern l-am găsit în povestea fantastică *In curte la Dionis*, a lui Mircea Eliade. Istoricul religiilor arată cum că *Orfeu a coborât în Infern ca să salveze o singură ființă, și încă o ființă mult iubită, pe prima lui soție. Nici măcar nu a coborât pentru o necunoscută sau un îns oarecare, un bătrân, sau un copil, mai ales un copil, căci în primul rând copiii sunt mușcați de șerpi. Dar Christos a coborât în Infern pentru toți oamenii, pentru cei care muriseră de la Adam încoace, milioane și milioane de necunoscuți și necunoscute, a coborât în Infern ca să-i mântuiască. Și cu toate acestea, adăugând cu gravitate și melancolie Mircea Eliade, nici creștinismul, nici Biserica lui Christos, n'a izbutit să schimbe oamenii.*

Pentru cine dorește să se documenteze mai în amănunt asupra frumoșii legendelor vechi, poate să se oprească într-o călătorie în Italia, la Neapole, la *Muzeul Național de Antichități*, unde va vedea un prețios bazoreliev de marmor, de fapt o placă funerară, reprezentând întâlnirea lui Orfeu cu Euridice în Infern. Cântărețul, cu lira în mână stângă, este în momentul în care nu a respectat legea mântuirii și a întors capul și o privește pe Euridice înainte de termenul fixat. Scena, sculptată de un artist necunoscut, este impresionantă. Sculptorul a reușit să redea întreaga duioșie a celor doi soți care sunt siliți să se despart. Figura tristă a lui Orfeu, exprimă un sentiment de puternic lirism între dorința de a o mai regăsi pe Euridice, și momentul de rămas-bun de la ființa iubită. Ea întinde mâna spre umărul soțului, ca și cum ar vrea să-l prindă, iar el îi mângâie brațul. În acest timp Hermes, dirigitorul Infernului, ținând în mână dreapta un caduceu, o confiscă definitiv pe Euridice în lumea morților. Cu toate frumoșii acestui bazoreliev de la Neapole, trebuie să știm că el este numai o copie târzie a unei opere din Grecia, de pe vremea epocii de glorie a sculpturii grecești, operă originală care astăzi este pierdută.

Ne întrebăm, dacă o copie romană târzie, în marmor, este atât de frumoasă și de impresionantă, oare cum trebuie să fi arătat originalul grecesc pierdut! Originalul grecesc din marmor, a fost ars de către turcii în cuptor, ca să fie transformat în piatră de var.

Focul! Incendiul! Până la urmă, asta să fie soarta tuturor operelor de artă?

Prof. Dr. Paul Dăncescu

DATE DESPRE ROMÂNII DIN TIMOC (SERBIA)

Prin regiunea Timocului este desemnat teritoriul din dreapta Dunării din nord-estul Serbiei și nord-vestul Bulgariei cuprinzând din Serbia inutul de la Muntele Ratan la Dunăre, și de la valea Moravei la valea Timocului, iar din Bulgaria zona Vidinului până la Lom.

Istoricul Nicolae Iorga (1871-1940) spunea că "atât în Serbia, cât și în Bulgaria, sunt sute de mii de români care trăiesc dincolo de apăsătorul munte al Olteniei și râului munteni pe malul cel stâng", iar geograful George Vâlsan (1885-1935) că avem aici "o adevărată Bucovina de Sud".

Regiunea este cunoscută și sub numele de Tribalia, de la tribali – populație de neam tracic (după Strabo, Diodor etc) sau iliric (după Stefan din Bizan) atestat aici încă din sec. VII-III î. Hr. Tribalii aveau o organizare statală proprie și s-au remarcat în bătălie contra lui Filip al II-lea al Macedoniei, pe care l-au înfrânt.

Populația tracică de aici a început să fie romanizată înaintea celei de la nord de Dunăre, și anume din ultimele decenii î. H. și până în anul 15 d. Hr., când a fost întemeiată provincia Moesia, împărțită în anul 86 în *Moesia Inferior* și *Moesia Superior*. Moesia Superior a servit ca bază de plecare în războaiele împotriva dacilor în timpul lui Domitian și Traian, iar după retragerea aureliană, în 285 Diocleiană a împărțit teritoriul în 4 provincii: Dacia Ripensis lângă Dunăre, Dacia Mediteraneană cu centrul la Niș, Moesia Prima în nord-vest și Dardania în sud. Această organizare a durat până în timpul lui Iustinian.

La începutul sec. VII dominația romano-bizantină cedează sub presiunea slavilor. În a doua jumătate a secolului al IV-lea și la începutul secolului al V-lea la Remesiana (Bela Pelanka de astăzi, aflată la 30 de km est de Niș), capitala Daciei Mediteraneane, a activat episcopul Niceta, "apostolul dacilor de pe ambele maluri ale Dunării", după cum îl numește Vasile Pârvan (1882-1927). Timocul a fost numit de daco-moesii Timakus, iar Morava va fi Margus, provincia numindu-se Margensis (sârbii îi spun Craina, care înseamnă margine). Împăratul Caius Galerius Valerius Maximus s-a născut într-o familie din Timoc dintr-o dac refugiată de la nord de Dunăre.

Legăturile dintre nordul și sudul Dunării sunt evidente și prin strămutările de populație. În anii 10-12 a.D. consulul Sextus Aelius Catus transferă 50 000 daci la sud de Dunăre, la 57-67 a.D. guvernatorul Moesiei strămutase 100 000 suflete în dreapta fluviului. Dintre cei 80 de împărați romani 40 au fost de origine traco-

iliro-dac. Iosif Constantin Drăgan le înseră numele în "Istoria românilor" (1993) la pag. 46. În 329 Constantin cel Mare a făcut pod de piatră peste Dunăre. Importantă excepțional în destinele imperiului roman a zonei în secolele III-VI l-a făcut pe V. Bevilacqua să vadă în statul roman de atunci un "imperiul roman de neam tracic".

După mulți istorici (Pucariu, Dragomir, Gamilscheg etc), Timocul, Banatul și Oltenia sunt leagăna formării limbii române. Sârbii cu greu au slavizat mai apoi și numai în partea marelui ele coloniilor romane și populația tracică romanizată. Populația românească s-a păstrat mai curată în vâile înalte și pe durile dese ale acestui inut muntos al Timocului. I.F. Dobrescu în revista Geopolitică nr 1/2005 afirmă că "nu avem nici o dovadă de-a lungul a o mie de ani de istorie că regiunea timoceană ar fi fost la origine sârbească și că ulterior, la o dată nețiuă, ea s-a transformat într-una românească, așa cum se prezenta ea la sfârșitul secolului al XIX-lea, când de la est de râul Morava și până la granița cu Bulgaria nu se vorbea decât românește".

Aria de formare a poporului român de la sud de Dunăre a fost mult mai mare, ea întinzându-se de la Dunăre și până în Tessalia. Urme ale acestei romanități mai întâlnim și astăzi în Serbia, unde localități precum Grdište, Surdula, Ursule, Surdul, Corbul, Cătuș, Clisura, Clisura, Surlița, Vlasina, Izvor, Gumeriște, Târgoviște precum și altele, aflate în sudul Serbiei de astăzi, în districtul Pcinia, amintesc de populația românească care le-a numit astfel și care în prezent a fost asimilată de către sârbi.

În secolele X – XIV a existat și o Episcopie a „vlahilor”, supusă canonic Arhiepiscopiei de Ohrida, care în secolul al XIII-lea și avea sediul la Vranoti, localitate identificată cu Vranje, în sudul Serbiei. Astfel, Nicolae Iorga consemnează "pe la 1200 tefan Nemanja d' Hilarandului 170 de familii de vlahi, cu juzii lor. Sub tefan Uro I se adaugă alte 30 de familii la Drin. Donații se mai fac, cu sutele de familii, de tefan Nemanja pentru mânăstirea Jicea, de tefan Uro II pentru o altă mânăstire și pentru Graciana, de Dușan pentru o mânăstire lângă Prizren. Vlahii sunt pe atunci și lângă Marea Adriatică, și în Zeta și pe la Priștina". Istoricul ceh Jireček, consemnează nume romanice în toată regiunea Niș, Struma de Sus și Ischer precum: Herul, Banior, Creul, Borbulovici, Viturcii.

Românii de aici precum și cei din Croația, Bosnia, Muntenegru poartă numele de vlahi sau vlahi. Pe la 1348 în Croația exista o Valahia Mică, în Serbia evului mediu regiunea Rača se numea Staro-Vlaska

(Vlachia Veche), Vala ka era o parte din Moravia. În Cronica slavilor din Diocleea (1160-1170) se arat asimilarea vlahilor de c tre slavi, provincia era o Valahie i era locuit de valahi.

În timpul migra iilor i atacurilor avaro-slave de dup secolul al VII-lea popula ia sud-dun rean romanizat a fost parte slavizat , parte s-a retras în mun ii din Peninsula Balcanic , dând popula ia aromân , parte s-a retras înspre apus între coasta dalmat , Drava i Morava, dând pe acei maurovlahi (morlaci sau vlahii negri), iar o parte a r mas în mun ii Timocului. La 818 "ducis Timocianorum" trimit soli la franci spre a solicita ajutor împotriva bulgarilor. Stoian Marokovici în "Les problèmes serbes" se refer la Constantin Porfirogenitul care men iona c pe Morava, Mlava, Pecus nu erau sârbi, ci o alt "popula ie de o alt forma ie etnic ".

Kekaumenos (secolul al XI-lea) vorbind despre vechii locuitori de la sud de Dun re i de lâng Sava spune c "îi numim daci i besoi". inutul ajunge de pe la anul 1000 din nou în st pânire bizantin vreme de dou secole. Dup cum relateaz clericul Ansbert, participan ii la cruciada a treia au fost ataca i de vlahii dintre Timoc i Morava. Niketas Choniates i Kekaumenos amintesc de o tradi ie a rezisten ei valahe în fa a bizantinilor.

Primele mân stiri din zon dateaz din secolul al XIII-lea i c r ile istorice sârbe ti spun c sunt f cute de Radu I Voivoda Vla ci. La sfâr itul sec. XIII în aceast parte a Serbiei a fost o evident ridicare a elementului românesc, regii sârbi au dat privilegiile românilor i cnejilor lor. Iorga amintea o tez conform c reia în secolul al X-lea chiar era o forma iune politic în zona Vidinului ce i-ar fi extins autoritatea i asupra malului stâng al Dun rii.

În 1210 voievodul Mihail al Transilvaniei vine cu o armat format din saxoni, români, secui i pecenegi în ajutorul arului Asan Burul din Vidin. Împ ratul Iustinian recunoscuse de la începutul secolului al VIII-lea titlul de Caesar (ar) bulgarilor ce îl ajutaser s recucereasc tronul, dup ce tot el i-a învins i str mutat pe mul i în Asia Mic . Statul As ne tilor este prezentat în izvoare ca "ara vlahilor", Arhiepiscopul Ioan de Sultanyeh face specula ii privind latinitatea bulgarei i a delimita rii geografice a "Volaquiei". Paisie, egumenul mân stirii Hilandar, în "Istoria slavo-bulgar " (1762) spune despre vremea lui Asan cel B trân c "luaser vlahii erezia roman , citeau vlahii latine te c aceia sunt cu latinii de un neam i o limb " i c mai apoi au oprit acestea cu pedeapsa c "li se va t ia limba" i "a a vlahii s-au întors la credin a pravoslavnic i citesc slavone te acum".

Asan II st pânea i Cetatea Severin pe care o pierde la 1236 pentru a p stra inutul timocean Branicevo. Dup 1240 ungurii vor ocupa Maciva i Braniceva. Exist aici un Greborius ban de Cucevo i Branicevo. O parte a zonei (f r s ating Timocul) va fi d ruit de regele Ungariei ginerelui s u sârbb Dragutin, dar restituit apoi lui Carol Robert. Vidinul era al despotului i man i al urma ului s u Mihail. Statul timocean de la Dun re dintre râurile Pek i Lom (1280-1397) avea o popula ie majoritar româneasc i o dinastie în mare parte de origine român (Srachimir era fiu de domni român c i so al unei române).

Ungurii, sub Ludovic I, au p truns în Bulgaria, unde cuceresc Vidinul în 1365 i desf oar încerc ri de consolidare a ocupa iei concomitent cu ac iuni de convertire la catolicism. Acestea nu au f cut decât s alimenteze revolta localnicilor bulgari i români timoceni de credin ortodox . În 1363 i 1369 domnul muntean Vlaicu Vod trece Dun rea pentru a elibera Vidinul. Succesul românesc f cut " i cu voia unor locuitori ai s i" a înl turat st pânirea ungureasc din Banatul Vidinului i a avut un mare r sunet, Vlaicu Vod fiind apelat cu titlul de rege. F cuse ceea ce va face Mihai Viteazul în Ardeal. El a mai cucerit i Severinul i Nicopolul. Ungurii luaser Vidinul de la Stra imir, ce era cumnat cu Vlaicu. Pân la încheierea p cii, voievodul român i-a dus pe locuitori la nord de Dun re, de unde urmau s se întoarc . Ungurii vor uni politic i administrativ Timocul i Banatul sub conducerea unui ban din Vidin. Vlaicu vod a primit o compensa ie în F g ra i Severin i a r mas apoi garant al aratului de Vidin recucerit de la unguri. În 1388 i man se închin sultanului care în 1397, dup b t lia de la Nicopole, îl va transforma în sangeacul, apoi pa alâcul de Vidin. În secolul al XIV-lea, urmele vlahilor timoceni se întâlnesc în mai multe acte oficiale ale rilor sârbe. Peste prima alc tuire etnic s-au ad ugat i elemente macedo-române de la Pind i din Balcani. Balcanistul Sanfeld arat c între sârbi i bulgari s-au interpus vlahii din zona Moravei, pomenind i de Vla ka Planina (Mun ii Române ti).

Radu I Basarab (1377-1384) a fost i el protector al aratului de la Vidin, acest lucru fiind consemnat de inscrip ia voievodului Radu în biserica domneasc de la Curtea de Arge , "domn singur st pânitor al UngroVlahiei, al Vidinului i al Oblastiei". A ridicat mân stirea Mân stiri a din inutul Cheia în dreapta Dun rii. Mircea cel B trân i-a impus i el voina în Balcani în repetate rânduri. Ruinele bisericii ridicate de Radu cel Mare la 1501 se v d azi în localitatea Lopu nia, de la poalele muntelui Rtan.

Viorel Dolha

Omagiu Bucovinean

M n stirea Vorone

Bucovina a fost i r mîne provincia cea mai încânt toare i mai elogioas a Patriei noastre. Pe plaiurile ei s-au realizat cele mai str lucite l ca uri de închinare i a adăpostit eroi i martiri ai credin ei str mo e ti.

Se vorbe te mult i se admir m re ele realiz ri arhitectonice, dar se vorbe te prea pu in despre monumentele sprituale ale Bucovinei, respectiv despre eroii s i spiritali, adev ra ii apostoli ai Cre tinismului, în istoria poporului nostru. Un astfel de ecou al zilelor noastre este Prea Sfin itul **Gherasim Cuco el Putneanu**, Episcop vicar al Episcopiei Sucevei i R d u ilor, care în colaborare cu ilustrul scriitor Constantin Hrehor, a realizat minuanta oper religioas , literar i istoric , sub titlul : « **Mierea din drumul Pelinului** » : **convorbiri dup vecernie**, editura Gee, Boto ani, 2000.

Autorul, într-un document oficial, se prezint astfel : « fostul stare al m n stirii Piatra, ce-am inut candela apris la mormântul m ritului Voievod, timp de un deceniu i jum tate (1

februarie 1962- 1 iulie 1977), timp în care s-au restaurat la Piatra : Biserica – necropola Turnul Tezaur, Turnul Eminescu, i Turnul Clopotnei, Paraclisul Sf. Apostoli, muzeul i chilile de nord, r mînd de restaurat dup plecarea mea, Casa domneasc i zidul de incint » (pag.66).

Din partea co-autorului Constantin Hrehor, avem urm toarea gloriaos apreciere : P rintele Gherasim cu inima cât incintele noastre mînd stire ti, un veghetor de foc duhovnicesc i de românism, un om de antier cu crea ie de editor, un pov uitor de tain , ca alt dat sihastrul Daniil, în « trapeza » are i bucate i scaune pentru to i » (pag 9) La acest apreciere, îmi permit s adaug c PS Gherasim este nu numai un asem n tor al legendarului Daniil Sihastru, ci i un continuator al unui ecou bisericesc contemporan arhimandritul Ilie Cleopa, model de apostol ortodox al secolului XX.

Cuviosul p rinte s-a n scut în comuna Bogd ne ti, judetul Bac u, la 30 mai 1924 i a petrecut copil ria în condi ii de amar s r cie « Nu aveam decât un pat pe patru ru i b tu i în p mînt i o saltea, o mas , o banc i dou scaune » (pag. 13). Bucuriile mari ale copil riei erau « umblatul cu steaua i de Sf. Vasile, uratul de la cas la cas , umplând traista de colacei, nuci i mere »

Evident, copil ria a fost modest , dar educa ia în l toare : « De mic m-a urm rit s nu fur, s fiu cuminte, s nu lipsesc de la coal , s nu rîd de cei nenoroci i, amintindu-mi mereu de p cat » (par. 17). Bine educat i cu t ririe de credin : Luni 1 iulie 1945, dis de diminea am plecat de acas i pe la ora 9 :30 am fost la Neam », evident la m n stire, « aici la Neam s-a înfiin at singurul seminar din ar pentru monahi » (pag 32). Absolvent al seminarului, a urmat studiile teologice la Bucure ti (1953 - 1957).

Preg tit teologic, urmeaz faza carierei glorioase, relatat astfel : « Dup ce am luat hot rrea definitiv de a intra în via a monahal , timp în care am r spus la ascult ri diferite : paracliser, diacon, cânt re , egumen, profesor, vreme de mai bine de 17 ani, am fost transferat în calitate de stare la m n stirea Putna, f r voia mea, din porunc . A fost foarte grea plecarea din Neam » (pag. 41).

Plecarea din Neam a inaugurat epoca marelor sarcini bisericești, începând cu funcția de arhiereu vicar al Episcopiei Aradului. « Eram ațapat de PS Episcop Visarion. El era bolnav și intrase în conflict cu unii preoți și cu unele oficialități. În 16 noiembrie am fost ales arhiereu vicar, consimțit de Sf. Sinod. Era atunci patriarh Iustinian Marina » (pag. 79).

De reînțut faptul că PS Episcop Visarion provenea din clanul greco-catolic, ceea ce explică defecțiunile inexplicabile spre revendicarea căror s-a făcut apel la serviciile PS Gherasim care au dat dovadă de mult înțelepciune, aplanând neînțelegerile.

Ca fiu al comunei istorice Cincis, mi sînt obligat să spun că PS Gherasim a contribuit mult la construirea mare a bisericii, o adevărată catedrală a comunei Cincis, ce-l asigură de profunză recunoștință. După îndeplinirea misiunii la episcopia Aradului, a urmat un transfer, consemnat în capitolul : « Am vrut să ajung la Athos și am nimerit la Buzău ». Desigur a fost tot o situație cu probleme, ce se pretindeau amicale.

Cu competență deosebită. Bilanul noii misiuni este redat : « Când am stat la Buzău am avut satisfacția că PS Epifanie s-a întors iar și la Eparhie, apoi că am avut ocazia să resfinesc Mausoleul de la Mărtiriș completez cu icoane paraclisul, să deshumez Ostașul necunoscut care a fost dus la București. În acest timp când am stat la Buzău s-a făcut canonizarea sfinților români : am urgentat rezidirea unor biserici care erau doar ruine : » (pag. 92).

Pe lângă viața misionară victorioasă îndeplinită, volumul mai cuprinde și capitole de interes general pentru viața spirituală a poporului nostru. Drept exemple avem capitolele : « Nu-i nici o neputință mai mare decât a nu putea iubi », Poisi ai putere, dar și n-ai dreptate » și « Orânduilele noi stric orânduilele vechi și bune ». Din acest ultim capitol, semn de reînțut sunt caracteristicile foarte francmasonieriei : « Masoneria formează de fapt o confraternitate mai presus de religie, de neam și de familie. Ea propagă astfel necredința și luptă împotriva creștinismului ale cărui învățături sunt revelate de Dumnezeu : » (pag. 129)

Ultimele capitole ale volumului reușesc să releve și să dovedească marea personalitate a PS Gherasim Putneanu care este preocupat de soarta

Bisericii și a omenirii, sugerând îndrumări în elepte. Dovadă titlurile « Oamenii sunt sub vreme, Biserica deasupra », « Creștinismul este o înțristare, ca și spre bucurie deplin », « Izolarea și somnul tulburător impresionează pacea ființei », « A doua vocație. A sfârși cu același entuziasm avut la început », « Viața un mănunchi de legi și anecdotă ».

Ultimul capitol, denotă preocuparea pentru viitorul omenirii este Noutatea mileniului care începe, viața. Acest final relevă atât marea înțelegere a PS. Gherasim Cucoșel Putneanu, cât și competența unui mare înțelept îndrumător al poporului nostru. Drept dovadă, îndrumarea : « trebuie de știut că de ieri am ajuns la sfârșitul mileniului al II-lea, mai mult de jumătate din numărul oamenilor populației de pe glob, nu l-au cunoscut pe Hristos »... A adar, la început de mileniu al III-lea, trebuie mai mult strădanie pentru cei chemați să slujească Sfânta Biserică, să se înarmeze cu cuvântul lui Dumnezeu și să propovăduiască Evanghelia la toate neamurile, pe tot pământul » (pag. 192).

La încheierea lecturii se cuvine a mulumi lui Dumnezeu că ne-a învrednicit de un Daniil Sihastru al epocii noastre. Se cuvine, asemenea gloriosului Voievod tefan cel Mare și Sfânt, să-l cinstim și să-l cugetăm și să ne însușim înțeleptele lui gânduri și îndrumări.

Pr.Dr.Ioan Octavian Rudeanu - Arad

TIRI DIN LUMEA ORTODOX

MINUNEA DE LA IORDAN

Peste apte mii de pelerini din diferite ri au fost martorii unui semn extraordinar ap rut la râul sfânt, Iordanul, în ziua Bobotezei.

Îndat ce Patriarhul Teofil al Ierusalimului a s vâr it slujba de sfin ire a apei, dup aruncarea crucilor de argint în apa lini tit , Iordanul a început s fiarb i s-a pornit s curg înapoi, timp de câteva minute, a a cum s-a întâmplat la Botezul Domnului, acum 2000 de ani.

(Interfax, 24 ianuarie 2006)

EDIN A SFÂNTULUI SINOD AL B.O.R.

La re edin a patriarhal din Bucure ti s-au desf urat, la 27 iunie curent, sub pre edin ia Prea Fericitului P rinte Patriarh Teoctist, lucr rile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Sfântul Sinod a evaluat rezultatele colectei organizate în Biserica Ortodox Român ca urmare a Apelului la rug ciune i fapt bun al P. F. Pr. P rinte Patriarh Teoctist, precum i rezultatele campaniei "Mai puternic decât apele este credin a", organizat de Patriarhia Român i Radio România, pentru ajutorarea familiilor sinistrate în urma rev rs rii Dun rii.

Pân la 25 iunie, suma total colectat în cele 25 de eparhii ale Patriarhiei Române este de 2.736.663,64 RON (27.366.636.400 lei).

În conturile special deschise pentru campania "Mai puternic decât apele este credin a", pân la data de 25 iunie s-au adunat peste 1.250.000 RON (12.500.000.000 lei).

Sfântul Sinod i-a reafirmat pozi ia din martie 2003 potrivit c reia Funda ia "Emanoil Gojdu" de la Sibiu este unica mo tenitoare i continuatoarea legitim a acestei istorice Funda ii, i înt re te mandatul încredin at în februarie 2006 ierarhilor ortodoc i din Transilvania i Banat de a continua demersurile pentru redobândirea patrimoniului Funda iei "Emanoil Gojdu", potrivit dispozi iilor testamentare ale fondatorului ei.

Sfântul Sinod a luat act de alegerea noii conduceri a Funda iei „Emanoil Gojdu” de la Sibiu, avându-l ca pre edinte pe Î.P.S. dr Lauren iu Streza, Mitropolitul Ardealului, vicepre edin i pe Î.P.S.

Bartolomeu Anania, Mitropolitul Clujului, Albei, Cri anei i Maramure ului, i Î.P.S. Nicolae Corneanu, Mitropolitul Banatului, membri de drept pe ceilal i ierarhi ortodoc i din Transilvania i Banat, secretar general pe P. S. Sofronie Drincec, Episcopul românilor ortodoc i din Ungaria, i secretari executivi pe preot prof. Aurel Pavel (Sibiu) i preot prof. Pavel Cherescu (Oradea).

Pe ordinea de zi s-au mai aflat teme referitoare la slujirea pastoral-misionar , via a monahal i misiunea social a Bisericii, via a liturgic din parohii, înv mântul teologic i religios, diferite aspecte din activitatea comunit ilor ortodoxe române ti de peste hotare, particip ri ale unor membri ai Sfântului Sinod i ale altor teologi ortodoc i români la întruniri interna ionale ortodoxe i ecumenice etc.

Vestitorul Ortodoxiei, 30 iunie 2006

FRAGMENTE DIN MOA TELE SFIN ILOR APOSTOLI PETRU I PAVEL PE P MÂNT DOBROGEAN

La 28 iunie curent, la Constan a a fost adus , din ini iativa Funda iei Ichtys din Republica Moldova i a filialei locale a Asocia iei Studen ilor Cre tini Ortodoc i din România (ASCOR), o icoan -relicvariu con inând fragmente din moa tele Sfin ilor Apostoli Petru i Pavel, care ajung astfel pentru prima oar pe pământul provinciei istorice Dobrogea. Aducerea icoanei a fost un dar pentru Catedrala ortodox a ora ului, care îi are ca patroni pe Sfin ii Apostoli Petru i Pavel, i pentru credincio ii cre tini din ora .

Icoana a fost întâmpinat în Pia a Ovidiu, din apropierea Catedralei, de Î.P.S. Teodosie Petrescu, Arhiepiscopul Tomisului, de cler i credincio i, care au condus-o apoi în procesiune pân la sfântul loca pentru a participa în continuare la slujba Vecerniei. Sfânta Liturghie a fost slujit în ziua urm toare, în Catedrala arhiepiscopal , de Î.P.S. Teodosie i un sobor de preo i. Potrivit tradi iei, absolven ii Facult ii de Teologie din Constan a au depus, în timpul Sfintei Liturghii, jur mântul de credin fa de înv turile ortodoxe. Seara, în Catedral a avut

loc un concert susinut de coralele „Armonia” și „Lumin lin”.

Moaștele au fost duse în biserica din orașul Bili (R. Moldova) în anul 2000 de către comunitatea creștină din Roma, orașul în care cei doi mari Apostoli au primit moarte martirică în aceeași zi, 29 iunie, a anului 67, și unde se păstrează cea mai mare parte a sfintelor lor moaște. În semn de prețuire, din contribuția benevolă a credincioșilor a fost realizată o icoană-relicvariu înfrumusețându-i pe cei doi Apostoli și având atașate în partea de jos fragmentele de sfinte moaște.

Viața Cultelor, 30 iunie 2006

B.O.R., LA ÎNTRUNIREA MONDIALĂ A LIDERILOR RELIGIOȘI DE LA MOSCOVA

În zilele de 3-5 iulie proxim, Preafericitul Patriarh Teoctist, însoțit de o delegație a Bisericii Ortodoxe Române, va participa, la invitația Sanctității Sale Alexei al II-lea, Patriarhul Moscovei și a toată Rusia, la Întâlnirea Mondială a Liderilor Religioși de la Moscova, organizată de Consiliul Interreligios al Federației Ruse și Consiliul Interreligios al Comunității Statelor Independente.

Pe agenda de lucru a reuniunii, la care participă reprezentanți ai Bisericilor creștine, islamului, iudaismului, budismului, taoismului și hinduismului, se află teme precum rolul religiei în societatea de astăzi, educația și formarea morală a tineretului, sprijinirea valorilor familiei, vieții egale între bărbați și femei, respectul tradițiilor religioase, responsabilitatea față de creație, moralitatea în economie, rolul mass-media, dialogul dintre comunitățile religioase, politicieni, societate și organizațiile internaționale, metodele de combatere a terorismului și extremismului etc.

Viața Cultelor, 30 iunie 2006

IERARHI ROMÂNI ÎN GRECIA LA SARB TOARE SFINILOR APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

Î.P.S. Teofan Savu, Mitropolitul Olteniei, și P.S. Vincențiu Ploieșteanul, Episcop vicar patriarhal, participă, în perioada 27 iunie – 2 iulie proxim, cu binecuvântarea Preafericitului Patriarh Teoctist Arpașu, la manifestările religioase închinată la Atena Sfântului Apostol Pavel (desigur, în cadrul sărbătorii pe care „Apostolul Neamurilor” o împarte cu Sfântul Apostol Petru).

La Veria, întemeietorului bisericii apostolice de aici, Sf. Apostol Pavel, i-au fost dedicate în zilele de 26-29 Iunie curent mai multe evenimente religioase, la care Biserica Ortodoxă Română a fost reprezentată de P.S. **Sebastian** Ilfoveanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Viața Cultelor, 30 iunie 2006

PARTICIPARE ORTODOXĂ LA VATICAN

O delegație condusă de Mitropolitul John Zizioulas l-a reprezentat, la 29 Iunie curent, la Sfânta Liturghie oficiată la Vatican la sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel, pe Patriarhul Ecumenic al Constantinopolului, Bartholomeu I, conducătorul spiritual al circa 200 de milioane de credincioși ortodocși din întreaga lume. Papa

Benedict al XVI-lea a transmis mulțumiri Patriarhului Ecumenic „pentru acest semn de fraternitate care arată în mod clar dorința de angajament” de acțiune pentru unitatea creștinilor, pentru care el însuși a pledat din nou în timpul Sfintei Liturghii.

Agenția Română de Presă, **ROMPRES**.

ADUNAREA INTER-PARLAMENTARĂ ASUPRA ORTODOXIEI

„Contribuția culturii ortodoxe la construcția noii Europe” a fost tema celei de-a XIII-a întâlniri generale anuale a Adunării Interparlamentare asupra Ortodoxiei. Au participat reprezentanți din 25 de state, inclusiv din România, informează **Romanian Global News**. Întâlnirea a avut loc la Veneția (Italia) de la 21 la 25 iunie curent, la Institutul Elenic de Studii Bizantine și Postbizantine. Ideea dominantă a fost aceea a creșterii ponderii populației ortodoxe și a culturii răsăritene în cadrul UE, o dată cu intrarea în Uniunea României și Bulgariei, la 1 ianuarie 2007.

Viața Cultelor, 30 iunie 2006

LUCRĂRI DE RESTAURARE LA MONUMENTE DIN TIMPUL LUI CAROL I

14 monumente istorice, construite în perioada 1866-1914 sau restaurate în același interval de timp, au fost incluse în programul „Anul 2006 - Anul Carol I” pentru a fi restaurate, la unele obiective lucrările fiind deja terminate.

Pentru 2006, prin Programul Național de Restaurare au fost alocate, pentru lucrările de

restaurare la monumente din vremea regelui Carol I (1866-1914), fonduri în valoare de 1.297.000 de lei.

Printre obiectivele ale celor lucrări au fost terminate se numără capela "Elena Doamna" din București. La Catedrala "Sfântul Alexandru" din Alexandria au fost executate lucrări de consolidare în 2005, iar acum sunt în desfășurare lucrări de conservare și restaurare a picturii. Lucrări de amploare, atât în interior, cât și în exterior, au loc în acest an la Catedrala mitropolitană "Întâmpinarea Domnului" din Iași, la biserica greacă "Buna Vestire" din Brila, la Palatul Culturii "Tudor Muștescu" din Câmpulung Muscel, la Palatul Marincu (Muzeul de Artă) din Calafat, la Sinagoga de lemn din Piatra Neamă, toate construite în timpul lui Carol I.

Ca monumente restaurate în perioada 1866-1914 și incluse în Programul "Anul 2006 - Anul Carol I" pentru a fi din nou restaurate sunt menționate, într-un comunicat al biroului de presă al guvernului României, Catedrala patriarhală "Sfinții Împărații Constantin și Elena" din București, Catedrala episcopală "Adormirea Maicii Domnului" din Curtea de Argeș, mănăstirea Sinaia, mănăstirea "Sfinții Trei Ierarhi" din Iași, Palatul Culturii din Iași.

Via a Cultelor, 12 iulie 2006

CINCI ANI DE LA GĂSIREA MOAȘTELOR SFINILOR EPICTET ȘI ASTION

Pe malul lacului Razelm, care în antichitate se numea Halmyris, nu departe de brațul Sfântul Gheorghe al Dunării și de actualul sat Dunavul de Jos, se află ruinele unei fortărețe romano-bizantine care au fost identificate de învingători cu cetatea Halmyris.

Titlurile cele mai ample și mai importante despre Halmyris sunt în legătură cu pătimitărea aici a doi creștini, preotul Epictet și monahul Astion, poate cei mai vechi martiri, de pe teritoriul actual al României, despre care există informații amănunțite. Potrivit datelor din actul lor martiric, Epictet și Astion ar fi pătimit, marturisindu-și credința în Hristos, în anul 290, ca urmare a persecuției dezlănțuite de împăratul Dioclețian. Tot în legătură cu martiriul lor este menționat și primul episcop al Tomisului (cel dintâi din România de azi), Evangelicus, care a venit la Halmyris în acea vreme.

Actul martiric al Sfinților Epictet și Astion, care se păstrează doar într-o copie din secolul al XV-lea aflat în arhiva bisericii Mântuitorului din Utrecht, este plin de amănunte cu privire la viaa, activitatea și pătimitărea lor. Potrivit datelor din actul martiric, Epictet și Astion și-au dat viaa și au sfințit pământul Dobrogei cu sângele lor în ziua de 8 iulie, pe vremea împăratului (în act - "tiranului") Dioclețian și a comandantului Latronianus.

O întâmplare fericită a fost că în vara anului 2001, în timpul săpăturilor arheologice făcute pe situl de la Halmyris – Dunavul de Jos, o echipă de arheologi româno-americană a descoperit sfintele moaște sub altarul bazilicii ale cărei ruine se păstrează aici. În ziua praznicului Adormirii Maicii Domnului (15 August), dr. Mihail Zahariade, conducătorul antierului arheologic, l-a înmormântat pe Î.P.S. Teodosie Petrescu, Arhiepiscopul Tomisului, despre această descoperire, care l-a impresionat în mod deosebit, pentru că osemintele nu erau asemenea altora, de culoare închisă, ci străluceau și erau înmiresmate. Ierarhul ortodox de la Constanța s-a deplasat la Halmyris și a dispus, cu mult evlavie, a ezarea sfintelor moaște în racle împodobite.

În paralel, Institutul de Antropologie din București, prin cercetătorii dr. Nicolae Mirișoiu și dr. Andrei Soficaru, a întreprins o serie de analize independente, confirmând cauza morții celor doi – martiraj, vârsta acestora, precum și alte date care erau cunoscute doar din *Acta Sanctorum* (Faptele Sfinților), document păstrat în copie la Utrecht.

La scurt timp, Arhiepiscopia Tomisului a demarat lucrările de ridicare a unei mănăstiri cu hramul sfinților Mucenici Epictet și Astion în imediata vecinătate a vechiului centru episcopal al Halmyrisului, iar stăruirea mănăstirii, Părintele Iov, s-a ocupat de ridicarea corpului de chilii și a unui paraclis la demisolul viitoare bisericii.

Din 2002, în ziua premergătoare praznicului Sfinților mucenici Epictet și Astion, raclele cu moaștele celor doi sfinți sunt purtate în procesiune de la Catedrala arhiepiscopală din Constanța, unde sunt păstrate peste an, spre Tulcea și apoi spre mănăstirea care le este dedicată.

Via a Cultelor, 12 iulie 2006

FONDUL DE CUMPĂRARE A BISERICII:

A. - BISERICI SI INSTITUTII

1. BISERICA Sf. Dumitru - New York	380.00 \$		
2. BISERICA Sf. Treime - Miramar, Fl.	150.00 \$	10. GESTION EURO-TRADE	1250.00 \$
3. CATEDRALA Sf. Gheorghe - Southfield, MI	150.00 \$	11. ORSONIQUE	200.00 \$
4. BISERICA Sf. Simeon, Detroit, MI	200.00 \$	12. MARIA FLEURS	460.00 \$
5. BISERICA Sf. Gheorghe - Canton, OH	185.00 \$	13. FINEXTRA INTERNATIONAL	250.00 \$
6. CANALEX - MONTREAL	1000.00 \$	14. VOCILE TRANSILVANIEI	1130.00 \$
7. INTER PALLAS VOYAGES	1000.00 \$	15. TEATRUL (CORTINA) MONTREAL	400.00\$
8. CLINIQUE DENTAIRE Ellendale	1000.00 \$	16. 9049-2489 Quebec Inc	200.00\$
9. ENERGO-ENERGIE	500.00 \$	17 STELELE ATLANTICULUI	450.00\$

B. - PERSOANE PARTICULARE

Anonimi	5,115.00 \$	Dra. Veronica COSMUȚĂ	550.00 \$
Profit sărbători 1997	2,200.00 \$	Fam. Alexandru CREȚU	110.00 \$
Profit sărbători 1998	1,820.00 \$	Fam. Cornel CULINESCU	100.00\$
Profit sărbători 1999	830.00 \$	Fam. Valerian CURT	900.00 \$
Profit sărbători 2000	1,275.00 \$	Fam. Dr. Traian DAMIAN	1,150.00\$
Profit sărbători 2001	2,185.00 \$	Fam. Dr. Paul DANCESCU	500.00\$
Profit sărbători 2002	1,200.00 \$	Fam. Mihai DĂNISOR	4,900.00\$
Profit sărbători 2003	1,315.00 \$	Dr. Aurelia DINICA	430.00 \$
Profit sărbători 2004	4,490.00\$	Dna. Stela DINUT	60.00 \$
Profit sărbători 2005	2,100.00\$	Fam. Mihai DRAFTA	320.00 \$
Dna. Dumitra AGAPI	150.00 \$	Fam. P. DRAGOMIRESCU	140.00 \$
Fam. Vincențiu AGAPI	600.00 \$	Fam. René DUBOIS	100.00 \$
DL. Mircea AIRINEI (SUA)	360.00 \$	Dna. Claudia DUMITRACHE	100.00\$
Dna. Mihaela ALEXANDRU	60.00\$	Fam Corneliu DUMITRESCU	150.00 \$
Fam. Florian ANTON	100.00\$	Fam. Gheorghe DUMITRESCU	300.00 \$
Dl. Vania ATUDOREI	400.00 \$	Dna. Stela DUMITRESCU	100.00 \$
M. Ovide BACIU	85.00 \$	Fam. Daniel DUMITRIU	100.00 \$
Fam. Miha BALAN	50.00\$	Fam. Gelu DUPLENSCHI	1300.00\$
Fam Marian BALEA	100.00\$	Dna Mihaela ENĂCHESCU	80.00 \$
Fam. Adrian BANU	120.00 \$	Fam. Mihai ENE	50.00\$
Fam. Ioan BARBU (Rm. Vâlcea)	245.00 \$	Dna. Mihaela FÂRȘIROTU	200.00\$
Fam. Mihai BARON	1000.00 \$	Fam. Dr. Sorin FÂRȘIROTU	200.00 \$
Dna. Georgeta BĂDESCU	70.00 \$	Fam Daniela FETEA	1000.00\$
Dna. Petra BĂDINEANU	275.00 \$	Dna Maria FETELEA	50.00\$
Fam. Gabriel BANICA	100.00\$	Fam. Marco FERRETTI	400.00\$
Fam. Alexandrina. BEJAN	1400.00 \$	Fam Edwvin FIANU	50.00\$
Fam. Ioan BEJAN	1,700.00 \$	P. C. Pr. Iosif FLOREA	200.00 \$
Dna. Jordelina BENEFEITO	235.00 \$	Fam. Emil FLOREA	400.00\$
Dna. Stela BELECA	135.00 \$	Dna Adriana FONTA	500.00\$
Fam. Cristian BOAR	50.00 \$	Dna. Elena FORNADE	100.00 \$
Fam. Doina BUCUR	300.00 \$	Fam. Ion GANDRABUR	400.00 \$
Dl. Grig BOUSARD	100.00 \$	Dna. Dr. Marilena GARDUS	170.00 \$
Fam. Daniel BULHAC	300.00 \$	Fam. Costel GAVRILA	170.00 \$
Fam. Mihaela BUTTA	750.00 \$	Dna. Cristina GIEYSZTOR	300.00\$
Fam Gheorghe BUZEA	50.00 \$	Fam Lucian GELERIU	100.00\$
Dna. Alexandra BURCEA	50.00\$	Dna. Alexandra GEORGESCU	100.00 \$
Fam. Nicolai CALENCIUC	50.00\$	Fam. L. GEORGESCU (Miami)	300.00\$
Fam. Camelia CAULY	100.00\$	Fam Marius GEORGESCU	1,100.00 \$
Dl. Alexandru CETATEANU	500.00\$	Fam Victor GHEORGHIAN	2,250.00 \$
Fam. Valentin CHIRICA	600.00\$	Fam Lucia GHEORGHE	100.00\$
Fam. Vasile CHIRICA (Iasi)	125.00\$	Fam. Basile GLIGA	1,200.00 \$
Dna. Mariana CHISILENCO	300.00 \$	Fam. Mihai GHITAN	280.00 \$
Dna. Silvia CHIRTIC (Boston)	500.00 \$	Fam Jack GOLD	100.00 \$
Dl. Ștefan CHRIS (Ottawa)	50.00 \$	Fam. Mihaela GIUGARIU	200.00 \$
Dna. Ioana CINCA	90.00 \$	Fam. Adrian GRADISTEANU	500.00\$
Fam Razvan CIMPOIA	1600.00 \$	Fam. Cătălin GRIGORIU	245.00 \$
Dna. A. CODREAN	50.00\$	Fam Pr. Ioan IANCU (Laval)	400.00 \$
Prof. Angele COMNENE	100.00 \$	Fam. Petru ITOAFA	100.00 \$
Fam. Victor CONDURACHE	500.00 \$	Fam. Marian IONESCU	740.00\$
Dl. Dumitru COSMA	100.00 \$	Fam. Mihai IONESCU	100.00 \$
Prof. Gabriel CRAINIC	500.00 \$	Fam. Dan IORDACHE	150.00 \$
Dl. Valeriu CRAINIC	250.00 \$	Dl. Aurelian IORGA	150.00 \$
Fam. Camelia COMAN	50.00 \$	Fam. Marin IORGA	4,450.00 \$

Fam. Fidelio ISAC	270.00\$	Dna. Carmen POPA	100,00 \$
Dra. Florina IVAN	100.00\$	Dna. Daniela POPESCU	110,00 \$
Fam. Augustin IUORAS	50.00 \$	Fam. Horia POPESCU	630.00 \$
Fam. Dr. Farid KHORIATI	100.00 \$	Fam. Liviu POPESCU	85.00 \$
Fam. R. KLECKNER (SUA)	120.00\$	Dnul. Lucian POPESCU	150.00\$
Dna. Eugenia KOS (Germania)	500.00 \$	Fam. Teodor POPESCU	1750.00 \$
Fam. Christos LAPPAS	100.00\$	Dl. Ștefan PELMUȘ (Ro)	200.00 \$
Fam. Daniel LAZĂR	100.00 \$	Fam. Tamara RENEL	420.00 \$
Dna. Georgeta LAZĂR	190.00 \$	Fam. Mircea RENEL	100.00\$
Fam. John LAZUREC	550.00 \$	Dna. Teodora RENEL	1.000.00\$
Fam Gheorghe LEANCU	300.00 \$	Dna. Laura RIGA	130.00 \$
Dna. Daniela LETCA	120.00 \$	Dna Elena ROIZEN (Ro)	50.00 \$
Dna. Corina LOGHIN	150.00 \$	Fam. Cristian ROMANESCU	300.00 \$
Fam. Horia LUCHIAN	1.400.00 \$	Fam Alexandru RUSU	50.00 \$
Fam. Marian LUMPAN	125.00 \$	Dna. Carmen RUSU	400.00 \$
Dl. Alexandru Vlad LUNGU	100.00 \$	Fam. Florin RUSU	100.00\$
Fam Sergiu MAER	50.00\$	Dl. Cristache SANDORINO	320.00 \$
Fam. Marius MAGAZIN	50.00 \$	Dna. Ana SAVA	290.00 \$
Fam. Marius MAN	100.00\$	Fam. Valentina SAVA	200.00\$
Dna. Lili MALEVSKI	50.00\$	Dna. Florentina SADEANU	100.00\$
Dna. Gabriela MARCOCI	100.00\$	Dna. Dr. Sonia SIMION	200.00\$
Fam Laszlo MARTON	150.00\$	Dna. Mihaela SIMIONESCU	100.00 \$
Fam. Mircea MANDA	100.00\$	Dna. Gratiela SOARE	50.00 \$
Fam. Marius MAGAZIN	600.00\$	Fam. Vasile SOLOMONEAN	50.00 \$
Fam. Nedelea MANOLE	200.00\$	Fam. Teodor STERESCU	50.00 \$
Dna. Elena MANEA-FORNADE	100.00 \$	Fam. Radu STOICESCU	500.00 \$
Dna. Domnica MATEESCU	50.00 \$	Dl. Tudor STANCU	200.00\$
Fam. Prof. MATEESCU-MATTE	1050.00 \$	Dna. Eugenia ȘTEFAN	300.00 \$
Fam. Ion MARUNTELU	100.00\$	Fam. George ȘTEFAN	200.00\$
Dna. Carmen MARUTA	100.00\$	Dna. Doina ȘOFEI (Ro)	50,00 \$
Fam. Antonio MERZA (TO)	850.00 \$	Fam Cristian SONCODI (SUA)	150.00 \$
Fam. Florin MIHĂILESCU	200.00 \$	Fam. A. SOZANSCHI	1200.00\$
Dna. Maria MIHEȘTEAN	100.00\$	Dna Constanta ȘTEFANSCHI	50.00 \$
Fam. Ion MILEVSKI	250.00 \$	Fam Ilie ȘTIHARU	200.00\$
Fam Nicolae MINCU	2000.00 \$	Fam Ion ȘTIHARU	1000.00 \$
Fam. Radu MINCIUNESCU	50.00 \$	Dna. Rodica ȘTOENESCU	50.00 \$
Dna. Sarmiza MIRCESCU	50.00\$	Fam. Alexandru ȘUCIU	640.00 \$
Fam. Gheorghe MIRON	400.00 \$	Fam. Teofil TALOȘ	100.00\$
Dna. Daniela MITESCU	1.000.00\$	Fam. Mihai TĂZLĂUANU	100.00 \$
Fam. Salomia MOLDOVEANU	100.00\$	Fam. Ionel TANASE	130.00\$
Dnul Silviu MUNDIRU	60.00\$	Fam Gh. TĂUTAN	250.00 \$
Fam. Nicolae MITREA	900.00 \$	Dna Ana TEODORESCU	1000.00 \$
Dl. Constantin MOROȘAN	200.00 \$	Av. Serban TISMANARIU	110.00 \$
Fam. Sorin MURARIU	200.00\$	Dna Carmen TOFAN	200.00 \$
Fam. Daniel MOSHUTZ	2500.00 \$	Dna. Virginia TOFAN	50.00\$
Dna. Gabriela NASTASE	100.00 \$	Fam Dinu TEOFILOVICI	1100.00 \$
Dna. Elena NEACȘU	600.00 \$	Fam. Leopold THEROUX	110.00 \$
Fam. Mircea NEACȘU	2000.00 \$	Dna. Christine TOMBERG	225.00 \$
Fam Teodor NEAGOE	500.00 \$	Fam. Ștefan TUDOR	500.00 \$
Dl. Adrian NEAGU – BC	150.00\$	Dna. Dr. Corina ȚĂRANU	3,100.00 \$
Dna Sava NEGREAN (Sălaj)	165.00 \$	Fam. Traian ȚEPEȘ	600.00 \$
Dna Elena NECȘA	50.00 \$	Dna. Veronica ȚIMIRAȘ – USA	200.00\$
Fam. Nicolae NEMA	100.00 \$	Fam. Nicolae ȚONE	50.00 \$
Dl. Ludovic NICOLAU	175.00 \$	Dl. Bogdan TRUFIM	100.00\$
Dna. Florica NICULESCU	70.00 \$	Fam. George TUPPER	200.00\$
Dna. Brandusa NICOLAE	950.00\$	Dl. Matei VARGA (Bucuresti)	2480.00 \$
Fam Mircea NICOLESCU	100.00 \$	Dra. Andreea VASILIU	100,00 \$
Dna. Gabriela NICA	200.00\$	Fam. Pr. Dr. Cezar VASILIU	6600.00 \$
Fam Radu OANA	50.00 \$	Pr. Constantin VARLAN (Ro)	50.00 \$
Dl. Ioan OANCEA	200.00 \$	Prof. Al. ZAHARESCU	100.00 \$
Dna. Maria OLARU	50.00 \$	Dl. Gheorghe ZAMFIR-Rociu	120.00 \$
Fam. Călin OROS	100.00\$	Fam Cristache ZORZOR	320.00 \$
Dnul Ivan OUZOUN	100.00\$	Dl Emil ZOTA	60.00 \$
Dna. Sofia PARHON	50.00\$	Interese	11,172.00 \$
Dl. Emil PÂNZARU (New York)	2000.00 \$		
Dna. Mia PĂDUREAN	300.00 \$		
Fam. Alex. PANAITESCU	950.00 \$		
Fam. Nicolae PĂTRAȘCU	120.00 \$		
Fam. Catalin PETRIA	150.00 \$		
Dl. Cristian PĂVĂLUCĂ	640.00 \$		
Fam. Doru PETRILA	50.00 \$		
Fam. Constantin PINTILEI	350.00 \$		

TOTAL 145,025.00 \$

(1 septembrie 2006)

**LISTA RĂMÂNE DESCHISĂ
VĂ AȘTEPTĂM ȘI CONTĂM PE GENEROZITATEA DVS.!**

DIN ACTIVITATEA BISERICII

BOTEZURI

La 25 iunie 2006 , P rintele Paroh a s vâ r it botezul prunc i SABRINA HATAMI, fiica Dlui. Abou Ali Hatami si al Dnei. Anca Giurgiu din Montreal Qc.

Onoarea de na i a revenit familiei Florin i Anda Dumitrache.

La 9 iulie ac, P rintele Paroh a s vâ r it botezul prunc i CHRISTINA MASSÉ PODGORNEI, fiica Dlui Prof. Titus Podgornei i al Dnei Josée Massé din Montreal Qc.

Onoarea de na i a revenit Dlui. Dan Podgornei i Dnei Concetta Totetra.

În aceiasi zi, P rintele Paroh a s vâ r it botezul prunc i MELANIA ANDREEA CHIRU, fiica Dlui Cristian Chiru i al Dnei. Elena Gherghescu din Lasalle Qc.

Onoarea de na i a revenit Familiei Raul si Gra iela Suciu.

În aceiasi zi, P rintele Paroh a s vâ r it botezul pruncului LUCA ADRIAN SAUVÉ, fiul Dl. Eric Sauvé i al Dnei. Lauriana Grigorescu din Repantigny Qc.

Onoarea de na i a revenit familiei Lauren iu i Moira Grigorescu

La 30 iulie ac, P rintele Paroh a s vâ r it botezul prunc i EMMA SIMIONESCU, fiica Dlui Radu Simionescu i al Dnei. Alexandra Falup din Montreal, Qc.

Onoarea de na a revenit Dnei. Anaiq Crequer.

La 15 august ac, P rintele Paroh a s vâ r it botezul prunc i AYLA MARIA YONA GOEA JACQUOT, fiica Dlui Thibaut Jacquot i al Dnei Monica Goea din Lassale Qc.

Onoarea de na a revenit Dnei. Anca Goea.

La 26 august ac, P rintele Paroh a s vâ r it botezul prunc i ALEXIA MURESAN, fiica Dlui

Mircea Muresan i al Dnei. Simona T u an din Pointe Claire Qc.

Onoarea de na i a revenit familiei Emil i Emilia Mure an.

În aceia i zi, P rintele Paroh a s vâ r it botezul prunc i ANNE MARIE GHITA TARINES, fiica Dlui Ghi Tarines i al Dnei. Florentina Ghi din Ahunstick, Qc.

Onoarea de na i a revenit Familia Dumitru i Lumini a Boulean.

La 27 august ac P rintele Paroh a s vâ r it botezul pruncului TEFAN M Z REANU, fiul Dlui tefan M z reanu i al Dnei Tara Rihal din DDO, Qc

Onoarea de na i a revenit familiei Dr. Cristina i Ing. Theodor Neagoe.

Ur m noilor boteza i, p rin ilor i na ilor s n tate, fericire i prosperitate!

CASATORIE

La 19 august ac, P rintele Paroh a s vâ r it c s toria religioas a tinerilor CLAUDE BERGERON i MIHAELA POPESCU din Deux Montagnes.

Onoarea de na i a revenit familiei Jean Pierre Dang i Marie Claude Ostiguy.

Uram noilor c s tori i fericire, s n tate i cas de piatr !

CONFERINTE

La 27 august ac a avut loc la biserica noastr o dubl întâlnire. Dl Prof. Emil Jurc , Vicepre edinte al Societ ii Culturale Avram Iancu din România, invitat de Asocia ia Cultural Român din Montreal, a evocat personalitatea eroului na ional Avram Iancu.

Dl. Prof. Dr. Ing. Claude M tase, consul onorific român în Florida, invitat de Asocia ia Scriitorilor Români din Canada, a prezentat situa ia românilor din str in tate în preajma ader rii la UE.

Conferin ele s-au bucurat de un real succes.

Consiliul Parohial

O MINUNE DE NECONTESTAT

Icoana Maicii Domnului de pe Tabor

Într-una din binecuvântatele zile ale recentei prim veri, soția mea, Antoneta, a primit în inconștient o chemare care nu i se putea opune și anume *trebuie să plecăm în pelerinaj în Țara Sfântă*.

Pentru multă lume o asemenea călătorie este realizabilă pentru noi însă era un adevărat vis deoarece nici șănătatea nu-mi era bună și pe de altă parte nici situația financiară nu era strălucită, deh ! doi intelectuali pensionari.

Și totuși, datorită energiei sale meridionale și înzestrat cu o voință de neștmutat, soarta mea a trecut la fapte. La început s-a interesat la cea mai bună agenție de turism din București (Marshal Turism), documentându-se asupra datelor de ordin organizatoric, a prețurilor și a condițiilor de realizare a unui pelerinaj. A apelat apoi la cunoștințele din afară și din străinătate pentru susținerea financiară și într-o bună zi m-a pus în fața faptului împlinit.

O problemă dificilă pentru mulți este obținerea vizei de intrare în Israel, pentru noi însă, având cetățenie dublă română și italiană nu era nici o opreliște.

Pentru ca cititorul să poată înțelege ce s-a întâmplat în Țara Sfântă la sfârșitul lunii aprilie, este necesar să punctez, în prealabil, câteva antecedente privind șănătatea mea.

În ultimii ani am devenit mai sedentar poate din cauza maladiilor pe care le-am contractat cu voia

Domnului. Dintre acestea Angina pectorală și coxartroza la piciorul stâng erau mai greu de suportat. Pentru prima mă tratam dar a doua ajunsese să progreseze, în cei opt ani de când se instalase, până la senzația de articulație foarte dureroasă care scârâie la orice mișcare și la necesitatea de a mă folosi de un baston.

Diagnosticul medicului ortoped consultat a fost: „s-ar putea rezolva prin înlocuirea articulației cu o proteză” ... dar operația este imposibilă din cauza alergiei la anestezice ce ar provoca un șoc anafilactic și implicit decesul. Concluzia finală a medicului a fost: „nu vă faceți griji domnule...de coxartroză nu se moare.”

De la sine înșeles problema era de a putea să fac față unei solicitări fizice care, gândeam eu, ar fi peste puterile mele.

Bunul Dumnezeu m-a încercat cu putere iar semnele mele de îndoială s-au topit unul câte unul și iată -ne în ziua de 27 aprilie a.c. la o oră matinală, în holul aeroportului Coandă la întâlnirea cu delegata agenției Marshal Turism.

După formalitățile drastice în vederea asigurării siguranței zborului cu un avion EL-AL și a accesului pe teritoriul Israelului, dublate de cele de ordin administrativ (bagaje, locul în aeronavă, viza de ieșire din țară) ne-am îmbarcat și am decolat spre împlinirea visului și a chemării inexplicabile pe care a simțit-o Antoneta.

Zborul de aproape 2 ore a decurs în condiții cu totul deosebite (fiind vizibil suferind și invalid am beneficiat de un tratament adecvat) deși achitasem costul călătoriei pentru clasa „grup turistic”, ni s-au oferit două locuri în sectorul rezervat oamenilor de afaceri.

La sosirea pe aeroportul din Tel Aviv am fost primiți de un delegat al agenției de turism israeliene colaboratoare, un evreu de origine română Dl. Andrei, originar din Făgăraș, înzestrat cu un deosebit simț al humorului. Acesta ne-a fost ghid, a avut grijă ca tot periplul să se desfășoare conform programului prestabilit încă din București, oferindu-ne chiar și câteva plusuri care au devenit posibile deoarece deși am fost un grup heterogen, cu vârste între 5 și 80 de ani am fost foarte disciplinați.

Pelerinajul a durat 5 zile cu program de peste 12 ore zilnic, începând la ora 6.30 cu un mic dejun deosebit de substanțial și diversificat, oferit de agenția de turism, în restaurantele hotelurilor de 4

stele unde eram g zdui i i terminând ziua tot acolo cu câte o cin copioas în jurul orelor 20.

Bunul Dumnezeu ne-a învrednicit s putem parcurge toate drumurile i s vedem toate locurile unde acum dou milenii s-a n scut, a tr it i a suferit pentru noi oamenii, Domnul nostru Iisus. Pelerinajul a fost parcurs în ordine aleatorie, consider îns c în nara iunea ce urmeaz este oportun s m folosesc de cronologia evenimentelor desf urate acum aproape 2000 de ani.

În Bethlehem, care este un ora p r sit de evrei i actualmente neîngrijit, i care se afl situat în teritoriile palestiniene, accesul este permis numai pelerinilor i nu oricând, în timp ce evreilor le este cu totul interzis. Acolo am avut prilejul s s rut m steaua care marcheaz locul na terii Mântuitorului. La Nazareth am vizitat locuin a Sfintei Familii, precum i atelierul de tâmpl rie a Sf. Iosif i ne-am potolit setea la izvorul Sfintei Fecioare Maria. Pe muntele Sion ne-am închinat în capela Adormirii ridicat pe locul unde a fost casa Sf. Apostol Ioan cel c ruia Domnul Iisus, pe cruce, înainte de a muri îi incredin ase mama pentru a O îngriji pân la moarte.

Pe muntele M slinilor am îngenuncheat lâng lespedeza ce imagineaz locul Sfintei odihne, precum i mormintele p rin ilor Ioachim i Ana i a Sf. Iosif. Am fotografiat m slinii milenari din gr dina Ghe imani i ne-am odihnit lâng biserica „Dominus Flevit” „Domnul plânge”, care a fost construit în form de lacrim , pe locul unde Domnul Iisus a plâns având în fa larga panoram a cet ii Jerusalem.

În aceea i regiune am vizitat M n stirea „Pater Noster”, unde am l crimat de emo ie citind pe o plac din faian rug ciunea Tat l Nostru în limba român i drapelul tricolor. Este locul unde Domnul Iisus i-a înv at ucenicii aceast rug ciune. Pentru a omagia evenimentul, pe zidurile de incint au fost montate alte 68 de pl ci cu rug ciunea scris în tot atâtea limbi ale p mântului. Surpriza noastr a fost c spre deosebire de celelalte pl ci, cea în limba român este montat în biserica în dreapta altarului.

Periplul ne-a purtat în apropiere de localitatea Jeriho – Ierihon, pe malul râului Iordan în locul unde prin tradi ie Sf. Ioan l-a botezat pe Domnul Iisus. Împreun cu to i pelerinii, îmbr ca i în c m i albe speciale (care dup moarte vor fi puse în sicriu), am intrat în ap iar preotul, pelerin si el, ne-a botezat cântând... „în Iordan botezându-Te tu Doamne”.

Înainte de a atinge inta c l toriei din ziua respectiv am trecut pe lâng Muntele Temptation

(al tenta iilor) unde diavolul a vrut s -L ispiteasc pe Domnul Iisus, în drumul S u spre Galileia. Am încheiat ziua rugându-ne în biserica de pe Muntele Fericitilor iar apoi am înnoptat în ora ul Tiberias situat pe malul m rii Galileii.

În ziua urm toare traseul pelerinajului a continuat cu vizitarea casei pescarului Petru de la Capernaum apoi la Tabgha – locul unde Domnul a f cut minunea înmul irii pâinilor i a pe tilor pentru a s tura mul imea. Nu dup mult timp am ajuns în or elul Cana din Galileia acolo unde a avut loc nunta la care Domnul Iisus a s vâr it prima minune transformând apa în vin. În biserica edificat pe locul casei nunta ilor se p streaz i ast zi 2 vase mari de piatr care au servit la nunt .

S ne întoarcem cu gândul în timp, pentru a c lca în lini te, p trun i de semnificatia momentului, pe lespezile din biserica ortodox de pe muntele Tabor ridicat pe locul unde Domnul Iisus, s-a urcat împreun cu trei din ucenici i a avut loc minunea Schimb rii la Fa .

Am intrat cu emo ie în Jerusalem ! O putere magic ne-a marcat pe to i, parc retr iam fizic i nu numai mental, momente din succesiunea evenimentelor de acum dou mii de ani: - Intrarea i primirea triumfal în ora , cina cea de tain , gr dina Ghe imani, tr darea i s rutul, judecata i condamnarea.

Am pus urechea pe masa de piatr din camera unde Iisus a fost flagelat i iau ca martor credin a mea în Dumnezeu, c **am auzit plesniturele loviturilor de bici i gemetele celui chinuit.** Am parcurs cu lacrimi în ochi i sufletul zdrobit, traseul C ii Crucii numit ast zi Via Dolorosa cu cele 14 opriri (9 pe str zile din cetate i 5 în actuala catedral), urcu ul pe Golgota. Ne-am înfiorat când am v zut cele dou gropi adânci, s pate în stânc , unde condamnatul era obligat s - i introduc picioarele pentru ca apoi s fie legat de cruce, s i se zdrobeasc oasele picioarelor i ale palmelor prin fixarea cu cuie pe cruce, apoi agonia i moartea, înhumarea i Sfânta zi a învierii.

Pentru a ne învrednici s putem îngenunchea lâng lespedeza de pe Sfântul Mormânt, de a plânge, de a o s ruta i de a ne ruga pentru iertarea p catelor celor ce ne-au gre it i a p catelor noastre, am beneficiat de o irepetabil clip din eternitate.

Am p it apoi, cople i i de emo ie, spre „piatra ungerii” – o lespede din marmur pe care a fost depus Sfântul Trup pentru a fi preg tit, conform tradi iei iudaice, pentru înmormântare. În apropierea Sfântului Mormânt am fotografiat locul unde femeile au fost anun ate c Domnul Iisus a înviat –

locul este marcat cu o stea – mozaic, montat în pardoseala catedralei.

În încheierea consemnării punctuale a momentelor ce ne-au marcat pe via consider că este bine să mă refer și la faptul că am coborât și apoi am urcat (per pedes) drumul deosebit de abrupt până la Mânăstirea Sf.Gheorghe construit în cea mai aridă regiune a Israelului, într-o vale foarte adânc – un adevărat canion – valea Hotzeva, pentru a ne închina la moaștele Sf. cuvios Ioan Iacob de la Neam (Hozevitul) și de a aprinde lumini în peștera unde a viețuit Sf.Ilie.

La Haifa am urcat pe muntele Carmel pentru a vizita Mânăstirea Carmelitelor și a ne minuna de peisajul creat de Natură cu Portul Haifa și de grădinile amenajate de adepții Mișcării Bahai.

În cadrul aspectului turistic al excursiei am vizitat un chibru pentru a ne da seama de puterea economică a acelui tip de comunitate, am vizitat orașul Tel Aviv cu Muzeul Diamanților și vechea cetate Jaffa.

În ultima seară petrecută în Israel am asistat cu toții la omagierea anuală a eroilor căzuți pentru patrie. La ora 20 au început să sune sfârșietor toate sirenele de alarmă de război pe tot teritoriul țării. Totul s-a oprit și a rămas nemișcat pe de un minut, mai întâi pietoni pe străzi, persoanele din localurile publice, din magazine ori din holurile hotelurilor.

În ambianța cu totul deosebită a zilelor din timpul pelerinajului, cu sufletul plin de interes pentru tot ce vedeam și auzeam dar și cu el îndoliat și copleșit de amintirea momentelor de chin ale Mântuitorului, am participat „târâ – grăbi” la absolut toate vizitele de pe trasee, dar rugându-mi în sinea mea pe Bunul Dumnezeu să-mi dea acea putere fizică de care aveam atâtă nevoie. „Colegii” pelerini mă ajutau oferindu-mi brațul în momentele mai dificile, mă înconjurau cu atenție, oferindu-mi locuri mai bune în autobuz și câte altele.

La vizitarea mânăstirii de pe Muntele Tabor mi-a atras atenția o icoană simplă – o litografie – ce avea în medalionul central imaginea Maicii Domnului cu pruncul Iisus. Ni s-a spus că este o icoană fantastică de minuni și că după legendă, icoana a fost pusă într-un borcan de sticlă împreună cu o scrisoare. Borcanul a fost închis ermetic și un credincios grec l-a pus să plutească pe Mediterana. Borcanul a plutit un timp, după care a fost găsit de niște pescari în apropierea râmului Israelului. Citind scrisoarea și conform rugămintei

exprimată în ea, icoana a fost dusă la Mânăstirea ortodoxă de pe Muntele Tabor.

După ce am primit explicații de la una dintre cele 5 mănăstiri române care ostensec în mânăstire, pelerinii s-au închinat pe rând. Eu am îngenuncheat ultimul, în timp ce Antoneta, de-a unei mamei un acatist, am pus bastonul lângă mine și m-am rugat cu lacrimi care nu mi se mai opreau:

„ Prea Sfântă Maică a Domnului, Doamne Iisuse, Sfântă Tată Cerească, cunoașteți toate rugăciunile pe care le-am repetat de nenumărate ori pentru ca să pot rezista eforturilor la care m-am ostent. Vă rog, dacă Le-ați primit dați-mi un cântec mic semn. Vă mulțumesc din tot sufletul.”

O Sfântă minune ! M-am ridicat uor, fără baston și din acea clipă, după 8 ani de suferință, umblu uor ca pe vremuri. Nu mai simt nici o durere și umblu normal.

Era în penultima zi a pelerinajului pe care l-am făcut în țara Sfântă. Pelerinii din grup, unii mai discret, alții mai direct și curioși au început să mă întrebe unde am pierdut bastonul sau de ce nu mai folosesc bastonul ? Am avut la început un sentiment penibil că prea am intrat în atenția lor și le dădeam explicații fragmentare.

La cina din ultima seară ghidul nostru Dl. Andrei ne-a oferit tuturor „Diplome de Pelerini” semnate de Ministrul israelian al Turismului și de Primarul Jerusalem-ului. Specificând apoi, în prealabil, că Dl. Mușat Gheorghian are titlul de nobil de Cavaler de Mușenița, m-a rugat să spun câteva cuvinte. Cu emoție evidentă, glasul tremurat și înecat de lacrimi am relatat în cuvinte scurte Minunea pe care am trăit-o și la care și dumnealor au fost martori.

**Mare este puterea Ta Doamne !
și minunate sunt Minunile Tale !**

Cu speranță în îngăduința Dumneavoastră stimate și creștine, sper că ați parcurs rândurile de mai sus cu parte măcar din emoția cu care le-am aternut.

Cu Dumnezeu în gând și în suflet al Dumneavoastră

Dr. Mușat Gheorghian

București în 6 august 2006

CATEHEZA No. 3 - DESPRE BISERIC

1.- Care este în esul cuvântului Biseri ?

Cuvântul Biseri deriv din latinescul "basilica", format la rându-i din grecescul "basiliki oikia" (cas împ r teasc). Primii cre tini s vâr eau rug ciuni i frângerea pâinii (Euharistia) într'o înc pere din casele particulare ale vremii (F.A. 2, 46). Cu timpul, s'au construit înc peri speciale - viitoarele Biserici - care s'au numit "împ r te ti", generalizate dup edictul de la Milan al lui Constantin cel Mare, în 313. No iunea de Biseri s'a extins de la loca ul de cult la întreaga comunitate cre tin .

În Dacia, termenul de Biseri a p truns în secolul al VI-lea din provinciile Sud-dun rene, fiind folosit numai în cadrul romanit ii orientale.

În Apus, s'a folosit din secolul al III-lea i termenul "ecclesia" (adunare), care a înlocuit treptat termenul de basilic i a format, în limbile romanice apusene, termeni ca : "église", "chiesa", "iglesia", "igreja" i în limbile germanice, termenii : "church", "kirche", "kyrkan", deriva i din "kiriaki" (împ ratesc).

2.- Când s'a întemeiat Biserica cre tin ?

Biserica a fost întemeiat , în chip v zut, de Mântuitorul Iisus Hristos la Ierusalim, de Rusalii sau Cinzecime, când Sfântul Duh s'a pogorât peste Apostoli în chip de limbi de foc. Gr înd minunat mul imii de iudei i prozeli i aduna i pentru praznic, ace tia au convertit peste trei mii de persoane, care s'au poc it i botezat (F.A. II, 1-46).

Leg tura Bisericii cu Hristos este o leg tura organic , El fiind capul Bisericii, iar Biserica trupul S u, c ci zice Sfântul Pavel : "*Hristos este capul Bisericii, trupul Său, al cărui Mântuitor și este*" (Efes. I, 22-23). Sfântul Duh este sufletul Bisericii, pe care o sfîn e te prin harul i darurile Sale.

3.- Care este întreita putere dat de Mântuitor Apostolilor i, prin ei, Episcopilor ?

Biserica este loca ul i centrul prin care Hristos desf oar lucrarea Sa, mântuitoare în lume. Dup cum El a r scump rat i mântuit firea p c toas prin întreita Sa lucrare - de înv tor, de arhieru i de împ rat - tot a a l sat Bisericii Sale o întreit putere i misiune : de a propov dui nealterat adev rul dumnezeiesc, cuprins în Sfânta Scriptur i în Sfânta Tradi ie ; de a cur i i a sfîn i pe credincio i prin cele apte Sfinte Taine (botezul ; ungerea cu Sfântul Mir ; m rturisirea sau spovedania ; Sfânta Împ rt anie ; cununia ; preo ia i maslul) i de a-i conduce pe calea mântuirii spre via a ve nic . Acest lucru reiese din porunca dat Apostolilor dup Înviere: "*mergând învățați toate*

neamurile, botezându-le în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v'am poruncit vouă. și iată, Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacurilor" (Mt. 28, 19-20).

Aceast întreit putere a fost dat de Mântuitor Sfin ilor Apostoli i, prin ei, urma ilor acestora, adic episcopilor i preo ilor. Puterea i dreptul de a propov dui Evanghelia, de a s vâr i Sfintele Taine i de a p storii pe credincio i apar ine membrilor ierarhiei sacramentale, pe baza hirotoniei. Aceasta o spune clar Sfântul Pavel : "*așa să ne socotească pe noi fiecare om : ca slujitori ai lui Hristos și ca iconomi ai tainelor lui Dumnezeu*" (I Cor. 4, 1).

4.- Din cine este alc tuit Biserica ?

Al turi de episcopi, preo i i diaconi, Biserica este format din marea ob te a celor care s'au botezat, au crezut, cred i m rturisesc pe Hristos ca Fiul lui Dumnezeu i Mântuitor al întregului neam omenesc. Ei sunt uni i prin aceea i credin , se împ rt esc cu acelea i Sfinte Taine, respect acelea i porunci ale Bisericii. To i reprezint Biserica lupt toare, Biserica celor de pe p mânt, Biserica celor vii, ai c rei membri sunt înc în lupt cu puterile vr jma e ale r ului. (Gal. 5, 17).

Al turi de ea exist Biserica triumf toare, Biserica celor adormi i, Biserica îngerilor i a sfin ilor care au biruit puterile celui r u i au trecut în lumea cea nev zut i cereasc (Evr. 12, 23). Între ele exist nu numai o solidaritate, ci i o continuitate.

5.- Ce în elegem prin biseri - loca de închin ciune ?

Prin Biseri - loca de închin ciune în elegem locul sfânt menit cultului divin public ; Biserica material în care ne plec m genunchii i în care particip m la Sfânta Liturghie, numit de Mântuitor "*casă a Mea*" (Mt. 21, 13) i amintit în Faptele Apostolilor, când Pavel i Barnaba, ajungând în Antiohia "*au stat acolo un an întreg, adunându-se în Biserică și învățând popor mult*" (F.A. 11,26).

Multe sunt denumirile Bisericii în Sfânta Scriptur . Iat câteva din ele : "*Adunarea cuvioșilor*" (Ps. 149, 1); "*Casa Domnului lui Iacob*" (Isaia 2, 2-3) ; "*Ierusalimul cel Nou*" (Apoc. 3, 12) ; "*Casa Domnului*" (Efes. 1, 22) ; "*Mireasa lui Iisus*" (II Cor. 11, 2) ; "*Trupul lui Iisus*" (Efes. 2, 19) ; "*Casa lui Dumnezeu*" (I Tim. 3, 15) etc.

6.- Exist mântuire în afara bisericii ?

În afara Bisericii nu exist mântuire, iar Domnul Hristos împ rt e te harul S u mântuitor credincio ilor, prin Sfântul Duh, numai în Biseri i

niciodată în afara ei. Aceasta, deoarece Biserica este maica noastră duhovnicească, în care ne naștem la viață în Hristos prin botez, devenind fiii lui Dumnezeu după har. Sfântul Ciprian al Cartaginei spune: *"Nu poate cineva să aibă pe Dumnezeu de Tată, dacă nu are Biserica de Mamă"*. Nu fac parte din Biserica cei care, din vina lor, s'au rupt de ea prin învățuri de arte, prinerezii și schisme sau prin dezbinări.

7.- Cine face parte din Biserica ?

Din Biserica fac parte nu numai drepții, ci și împietriții, cei din urmă fiind înșelămintele bolnave ale Bisericii. În diferite pilde, Mântuitorul a asemănat Biserica Sa cu arin care cuprinde grâu și neghină (Mt. 13, 47-50), iar Sfântul Pavel spune că în Biserica există vase de cinste și vase de necinste (II Tim. 2, 20). Mântuitorul n'a venit în lume să cheme la pocăință pe cei drepți, ci pe cei împietriți deoarece *"nu au trebuință cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi"* (Mt. 9, 12).

8.- Ce înseamnă Biserica văzută și nevăzută ?

Biserica este văzută și nevăzută. Este văzută când văzuți ierarhii și preoții, văzuți sunt credincioșii, văzute sunt locurile și slujbele. Este nevăzută pentru că nevăzută este capul Ei, nevăzută este Sfântul Duh - Mântuitorul, nevăzuți sunt îngerii și drepții care au trecut din această viață.

În chip nevăzută, Biserica este condusă de Mântuitorul Hristos (Mt. 28, 20), prin Sfântul Duh (In. 15, 26), iar în chip văzută Biserica este condusă de ierarhi, de sinodul episcopilor care hotărăște bunul mers al ei. Dacă la sinod iau parte - ca'n primele veacuri - toți episcopii Bisericii, atunci sinodul este ecumenic, adică a toată lumea.

9.- Care este legătura dintre Mântuitorul Iisus Hristos și Biserica ?

Domnul Iisus Hristos și Sfânta Biserica sunt nedespărțiți. Așa precum Hristos este singurul Domn și învățor al credincioșilor, singurul mijlocitor între Dumnezeu și faptele Sale, tot astfel nu poate să se mântuiască nimeni decât dacă este înrâmat de dular al Bisericii, adică al trupului lui Iisus Hristos. Dacă un mular se desprinde de trup, atunci se lipsește de viață, căci nu mai curge în el sângele trupului și este lepdat. Tot așa și credinciosul care se desparte de Biserica, în care există harul dumnezeiesc, moare sufletește, pentru că nu mai are viață din trupul tainic al lui Hristos adică din Biserica.

10.- Care sunt însușirile Bisericii ?

În Simbolul de credință niceo-constantinopolitan sau în Crez, mărturisim că Biserica are patru însușiri :

a.- Biserica este **una** pentru că unul este capul și întemeietorul ei, Domnul Iisus Hristos (Efes. I, 22), unul este Sfântul Duh care o însușește, unul este scopul ei - acela de a aduna pe credincioși la un loc și de a-i sfinți (In. 11, 51-52), una este învățura adevărată și una este calea cea dreaptă care duce la mântuire. Mai mult, Hristos a creiat o singură Biserica și s'a rugat în noaptea dinaintea patimilor către Tatăl ceresc *"ca toți să fie una"* (In. 17, 21).

b.- Biserica este **sfântă** pentru că sfântă este întemeietorul ei, Domnul Iisus Hristos, care a sfințit-o cu scump sângele Său (Efes. 5, 27) și i-a dat puterea să sfințească pe oameni ; deasemenea, sfântă este și învățura ei (In. 17, 17), iar sfințenia ei nu vine de la membrii Bisericii - între care pot fi și împietriți - ci de la Mântuitorul, prin Sfântul Duh.

c.- Biserica este **sobornicească** sau universală pentru că rostul său este să se întindă pe tot pământul și să cuprindă pe toți oamenii (Mt. 28, 19), fără deosebire de neam sau rasă. Biserica este universală pentru că învățura sa este conformă cu întreg adevărul primit de la Hristos, spre deosebire de secte sauerezii care au numai o parte din adevăr. Biserica este universală pentru că deține adevărul unic și universal adus lumii de Hristos.

d.- Biserica este **apostolească** pentru că este întemeiată pe mărturia Sfinților Apostoli (Efes. 2, 20) fiind răspândită și organizată în lume de ei. Este apostolească pentru că păstrează neschimbat învățura dată de Mântuitor prin Sfinții Apostoli și pentru că păstrează darurile Sfântului Duh de la Apostoli, prin succesiune, adică păstrează legătura harului neîntrerupt de la ei, prin episcopi până azi.

11.- Poate Biserica să greșească ?

Biserica nu poate să greșească pentru că ea este trupul lui Iisus și în ea lucrează neîncetat Sfântul Duh, luminând și îndrumând continuu pe preoți și pe credincioși, numai aceștia din urmă pot greși.

Sfânta Biserica este "stâlpu și temelie adevărului" (I Tim. 3, 15), este nebiruit în adevărul ei divin și *"nici porțile iadului nu o vor birui"* (Mt. 16, 18).

În sfârșit, dar nu în cele din urmă, Biserica este locul sfânt unde noi, românii, ne rugăm Tatălui ceresc în limba moșilor și strămoșilor noștri, locul unde ne botezăm pruncii, ne cununăm copiii și ne prohodim morții, locul unde realizăm cel mai profund comuniunea între noi și cu cei de acasă, locul de unde - acolo și aici - va începe adevărată renaștere morală a României.

Pr. Dr. Cezar Vasiliu

TREPTELE RUGĂCIUNII

Etimologia cuvântului RUGĂCIUNE vine din latinescul ROGATIO, -ONIS înseamnă : cerere, mulțumire sau laud adresat de credincioșii diviniții.

Rugăciunea - este ridicarea inimii și voia noastră către Dumnezeu. Sfinții Petri și Pavel învață că rugăciunea nu este altceva decât o convorbire intimă cu Dumnezeu.

Sfântul Ioan Scrisorile vorbind despre rugăciune mai în extenso, arată că „rugăciunea, după însușirile ei, este însoțită de omul și a lui Dumnezeu; iar după lucrare, este susținută de lumina. Este împărțită cu Dumnezeu, maica lacrimilor, ispitirea păcatelor, zdrobirea războaielor, lucrarea îngerilor..., izvorul virtuților, nimicitoarea demonilor..., hrana sufletului, luminarea inimii, înălțarea deznădejdii, risipirea întristării..., micșorarea mâniei, vârstă dintr-untru, descoperirea celor viitoare, semnul slavei”.

Deci, RUGĂCIUNEA - este mijlocul cel mai potrivit pentru a intra în legătură cu Dumnezeu, ca și -Lă preamărim, și -I mulțumim pentru ajutorul pe care ni l-a dat și -I cerem în continuare har și binecuvântare.

Altfel spus, RUGĂCIUNEA - este vorbirea noastră cu Dumnezeu, calea prin care lumina în modul cel mai direct legătură cu Dumnezeu, iar dacă o singură zi nu ne rugăm, înseamnă că pentru noi, în acea zi, Dumnezeu nu există. De fapt, El există, dar nu pentru noi, ceea ce înseamnă că cirea „prieteniei” cu El.

În timpul rugăciunii ne închinăm, fiindcă semnul sfintei cruci, batem metanii, stăm în genunchi și altele, spre a spori evlavia noastră. Într-o zi a o face văzut.

Orice rugăciune începe cu rostirea „În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin” însoțită de semnul sfintei cruci. Însemnarea cu semnul crucii este o deprindere care ținească foarte veche: chiar din timpul Sfinților Apostoli. Facem semnul crucii însoțind orice rugăciune rostită cu glas tare sau în gând și când trecem pe lângă biserică, pe lângă troi; când începem și când sfârșim un lucru ori, cum spune Tertulian (+240): „La fiecare pas și la fiecare faptă ne însemnăm... cu semnul Sfintei cruci”.

Fiindcă semnul sfintei cruci, murturisim credința în Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Cel răstignit pe cruce, și credința într-un Dumnezeu în trei ipostasuri.

ÎNGENUNCHIND la rugăciune, murturisim evlavia, pocăința și pușin tatea noastră înaintea lui Dumnezeu.

Prosternarea sau *CĂDEREA CU FAȚA LA PĂMÂNT*, murturise te umilința noastră în fața lui Dumnezeu. Așa se rugat Mântuitorul în grădina Maslinilor (Mt.26,39), așa se prosternază candidatul la preoție când și se administreză Sfânta Taină a preoției.

METANIA - este o îngenunchere și o ridicare repede, fiindcă semnul crucii, murturise te că prin păcat am căzut, iar prin întruparea lui Hristos iar și ne-am ridicat, spune Sfântul Vasile cel Mare.

METANIA MARE - este o înclinare până la pământ, cu indoirea genunchilor, și prin ea cinstim sau adorăm îndurarea Dumnezeiască. *METANIA MICĂ* - este o înclinare

adânc a trupului până ce mâna stângă atinge pământul; prin ea cinstim milostivirea sfinților ilor.

ÎNCRUCIȘAREA MĂINILOR PE PIEPT - murturise te ridicarea întru a inimii la Dumnezeu.

RIDICAREA MĂINILOR (a brațelor) *ÎN SUS* - murturise te dragostea față de Dumnezeu și unirea prin rugăciune cu Hristos cel răstignit pe cruce (Tertulian, Despre Rugăciune). Așa se roagă preoții la Sfânta Liturghie înainte de a ieși cu Sfințele Daruri și înainte de prefacerea Sfințelor Daruri.

Este recomandabil ca înainte de a purcede la rugăciune, în pregătirea noastră, să nu lipsească *MEDITAȚIA*

Fără deprinderea meditației asupra adevărilor mântuitoare este imposibil de realizat viața spirituală superioară. Pentru sufletul preotului, *MEDITAȚIA* este asemenea unei oglinzi; cine nu s-a oglindit niciodată, nu-și cunoaște trăsăturile feței. Nici preotul nu poate și-și cunoaște trăsăturile sufletului, dacă nu-l privește în oglinda meditației.

Meditația urmărește un scop precis: este mijlocul de îmbogățire a sufletului cu temeinice cunoștințe pentru luminarea inimii, prin aprofundarea învățurii divine, și pentru mișcarea inimii în rezonanță afectivă adâncă. Este adevărat că meditația nu se realizează ușor, dacă omul se lasă cuprins de pasiuni minore, se complăce în superficialitate, în indiferență față de sine însuși, sau nu are deprinderea meditației, cum zice Nicolae CABASILĂ că nu e greu a dori binele, întrucât nu cere nici un efort, dar dobândirea și păstrarea lui cer eforturi mari, aplicarea și metoda.

Prin meditație, omul, în speșă - *PREOTUL*, concentrează toate energiile sufletului ridicându-le până la Dumnezeu; aprofundează și păstrează Cuvântul divin care este asemenea unui murmur ușor sau adiere de vânt, și, cine nu-și atent, nu-l poate sesiza. Prin meditație, preotul dobândește liniștea sufletească, descoperind în adâncurile sale frumoase și nebănuite, precum și conștiința activității autonome și reînnoirea interioară, după cum afirmă Arhim. Veniamin Micle în lucrarea „TREPTE SPRE AMVON” (SF M n stare Bistrița, 1993 pg. 241-243).

Trebuie, a adar, precizat că sora cea mai bună a meditației este RUGĂCIUNEA; ambele se completează și constituie pentru credincios, dar mai ales pentru preot, sursa de iluminare și har divin, mai ales că rugăciunea este „vorbirea minții cu Dumnezeu” cum o definește atât de plastic Evagrie Monahul.

Ne putem ruga în GÂND, cu GLAS TARE, ori chiar în amândou felurile în timpul uneia și aceleia și rugăciuni. Se poate ruga și MERGÂND, sau în DECURSUL TREBURILOR, fără ca alții să bage de seamă.

Rugăciunea rostită cu glas tare are însemnătatea ei; ea dă pe față simț mintei lui Dumnezeu (Mt. 12,34) și face legătura cu ceilalți fii ai Bisericii și frați întru Hristos într-un rind credințelor comune. Rugăciunea rostită cu glas tare răsună în inimă și sporește evlavia atât în cel ce o rostește, cât și în cel ce o ascultă. De aceea se recomandă ca rugăciunea să nu fie ca o mitralieră, adică mitraliată, ci rostită liniștit, fără grabă, cu timbru cald, respectându-se semnele de punctuație pentru a se face intonația ce se cere conform acestor semne.

Respectându-se aceste reguli atât de necesare, rugăciunea va merge nu numai la sufletul celor ce o ascultă, dar cu siguranță se înalță dreaptă la Dumnezeu, unde va fi bine primit.

Să reținem faptul că rugăciunea celui ce se roagă cu buzele nu are putere. Pentru rugăciunea făcută numai cu buzele a mustrat Mântuitorul pe farisei:

„Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lor este departe de mine” (Mt. 15,8).

RUGĂCIUNEA CÂNTATĂ - este o foarte puternică rugăciune rostită cu glas tare. Rugăciunea cântată a fost cultivată de împăratul David (+1015 î.d.Hr.), de Mântuitorul cu Apostolii (Mt. 26,30; Mc. 14,26), de Sf. Ioan Gură de Aur (+407), de Sf. Nichita Remesiană (+420) și de alții Sfinți Părinți și mari Dascăli ai Bisericii.

Timpul potrivit pentru rugăciune este, la drept vorbind, viața omului întreagă, pentru că a cere Însuși Mântuitorul Hristos: „Privegheați, dar în toată vremea, rugându-vă” (Lc. 21,36). Fericitul Augustin zice: „Prin credință, nădejde și dragoste, dorința fiind neconținută, ne rugăm neîncetat”. De la vechii creștini ne-a rămas celebră zicere: „ORA et LABORA”, adică „ROAGA-TE ÎN MUNCĂ”.

1. A adăruș rugămintă DIMINEAȘĂ, la scularea din somn pentru a-și mulumi lui Dumnezeu ceea ce-a ocrotit peste noapte, rugându-L apoi să ne protejeze și în timpul zilei de toată reaua întâmplare, de pe care să binecuvânteze lucrarea ce o avem de făcut în ziua respectivă. Drept credinciosul popor român are în tezaurul său de proverbe și zicători acest minunat îndemn: „Totdeauna lucrul tău să-l începi cu Dumnezeu”. „Înainte de a vă spăla, curățați-vă inimile alergând la rugăciune”, îndeamnă Sf. Ioan Gură de Aur.

Că dimineața este timpul cel mai prielnic pentru rugăciune reiese și din Psalmul 5,3: „Dimineața vei auzi glasul meu”, adică glasul rugăciunii de dimineață, pe care trebuie să-l facem auzit de îndată ce ne sculăm din somn.

2. La AMIAZĂ, adică sorocul de la amiază, oră două spre zece, ora în care Mântuitorul a fost răstignit pe cruce. Dacă la această oră ești atât de cuprins de nevoile vieții, încât vremea nu-ți îngăduie să stai mai mult de vorba cu Dumnezeu, o rugăciune scurtă, făcută din inimă, cu toată căldura și e suficientă.

3. SEARA - să mulțumim lui Dumnezeu pentru bunătățile primite în timpul zilei, rugându-L să ne ierte dacă am greșit în timpul zilei și să ne ocrotească în timpul nopții.

4. ÎNAINTE ȘI DUPĂ AMIAZĂ - să mulțumim lui Dumnezeu pentru hrana pe care El ne-a dat-o și să-L rugăm să ne ferească de pericolul îmbuibării.

Mai trebuie să ne rugăm când ne aflăm în nevoi și în ispite, când avem de făcut ceva însemnat.

1. Când suntem în NEVOI, în NECAZ: „Mă cheamă pe Mine în ziua necazului și te voi izbăvi și Mă vei preamări” (Ps. 149,16). Apostolii s-au rugat în corabie, fiind amenințați de furtună, creștinii s-au rugat pentru Sf. Apostol Petru când aceasta era în temniță (Fapte 12,5).

2. Mântuitorul ne poruncește să ne rugăm atunci când suntem bântuiți de ispite: „Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită” (Mt. 26,41)

3. Când avem de făcut lucruri importante, să le începem cu rugăciune. Mântuitorul s-a rugat înainte și după ce și-a ales Apostolii (Lc. 6,12), înainte de învierea lui Lazăr (In. 11,41) și înainte de Sfintele Sale patimi, în Grădina Ghetsimani (Lc. 22, 41-42). Și Sfinții Apostoli s-au rugat înainte de alegerea lui Matia (Fapte 1, 24) iar Sf. Apostol Petru, înainte de a învia pe Tavita (Fapte 9, 40).

Pentru a fi bine primită rugăciunea noastră, trebuie să înțelegem conținutul următoarelor:

1. Să fie făcut în numele Mântuitorului Nostru Iisus Hristos, adică să cerem ceea ce vrea El.

„Adevărat, adevărat grăiesc vouă: orice veți cere de la Tatăl întru numele Meu, vă va da vouă” (In. 16,23). Prin Rugăciunea Domnească cerem numai ceea ce vrea Hristos.

2. Să ne rugăm cu mintea întreagă și cu evlavie, adică rugându-ne să ne gândim numai la Dumnezeu. Rugăciunea făcută cu mintea înseamnă gând neîmpărțit, cuget nerisipit în timpul când facem rugăciunea. Cine se roagă cu nepăsare ori cu mintea împărțită nu are nici un folos de rugăciune.

3. Rugăciunea să fie făcută cu STĂRBUINȚĂ, adică să nu slăbim în rugăciune, chiar dacă nu suntem, auziți curând.

„Dacă nu ai primit încă darul rugăciunii sau al cântării de psalmi, stăruie cu putere și-l vei primi; prin urmare nu te descuraja, dacă nu l-ai primit” zice Evraghie Monahul.

Dumnezeu pune adesea la grea încercare statornicia rugăciunii, a celui ce se roagă, cum de pildă a pus Iisus pe femeia cananeeancă (Mt. 15, 23-28), sau a orbului din Ierihon (Lc. 18, 35-39).

4. Rugăciunea să fie făcută cu INIMĂ CURATĂ, adică liber de peșcatul de moarte, sau cel puțin cuprins de dorința cinstită de pocăință.

5. Rugăciunea să fie făcută supunându-ne voii lui Dumnezeu, adică să-l știm în grija Lui împlinirea rugăciunilor noastre. Așa s-a rugat Mântuitorul în grădina Măslinilor: „Nu voia mea, ci voia Tatăl să fie” (Lc. 22,42). În Rugăciunea Domnească zicem: „Facă-se voia Tatăl” (Mt. 6,10). Dumnezeu ține mai bine ceea ce este de folos, de aceea să-l știm în grija Lui împlinirea cererii noastre.

6. Rugăciunea să fie făcută cu UMILINȚĂ, cu ZDROBIREA INIMII, cu o lăuntrică încredințare deși biciuim și de nevrădnicia noastră. „Rugăciunea celui smerit va pătrunde norii”, zice în eleptul Sirah (35,18). Rugăciunea, ea însăși, de fapt este o LUCRARE DE

UMILIN , pentru c prin ea ne d m seama în ce m sur avem nevoie de St pânul cerului i al p mântului.

7. Rug ciunea s fie f cut cu ÎNCREDERE FIREASC , cu neclintit încredin are c Dumnezeu, întru îndurarea Lui, ne va asculta dac îi vom cere bun t i care s slujeasc Slavei Sale i mântuirii sufletelor noastre. „, i *toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, veți primi*" (Mt. 21,22). Rug ciunea suta ului Corneliu (Fapte 10,2) este pild de rug ciune cu încredere. Cine îns se îndoie te, cine nu are încredere nu va primi nimic (Iacov 1, 6).

Dup **cuprinsul** ei, rug ciunea este:

1. **RUGĂCIUNEA DE LAUDĂ** - prin care binecuvânt m, l ud nd pe Domnul i Dumnezeu nostru dup m rirea Lui cea nem surat i pentru ve nica Lui slav , dup cum zice Psalmistul: „*În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele T u în veac și în veacul veacului. Mare este Domnul și lăudat foarte și măreția Lui nu are sfârșit*" (Psl. 144, 2). Biserica laud necontenit pe Dumnezeu prin cânt rile binecunoscute: Sfânt, Sfânt Domnul Savaot..., Doxologiile mare i mic , Pre Tine te l ud m etc. Tot cântare de laud este i Cântarea Maicii Domnului: „M re te suflete al meu pre Domnul ..." (Lc. 1,46)

2. **RUGĂCIUNEA DE MULȚUMIRE** - prin care ar t m c ne aducem aminte cu mul umire i cu dragoste de toate binefacerile primite de la Dumnezeu. Sf Apostol îndeamn pe tesalonicieni: „*Rugați-vă neincetat. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus pentru voi*" (LTes.S, 17-18)

În Vechiul Testament, rug ciunea lui Noe, la ie irea din corabie, a fost de mul umire (Fac. 8,19); de asemenea i a vechiului Israil, la ie irea din Egipt (Ies. 15, 1-21).

3. **RUGĂCIUNEA DE CERERE** - prin care cerem de la Dumnezeu tot ce ne trebuie pentru via a noastr , sau aceea prin care Îl rug m „*să ierte păcatele noastre, așa încât să ne izbăvească și de pedeapsă și să reverse asupra noastră și harul Lui cel Sfânt asupra sufletului și asupra trupului*" (M rturisirea ortodox , II).

Se mai poate vorbi despre: rug ciunea particular , rug ciunea mi n i i rug ciunea ob teasc .

RUGĂCIUNEA PARTICULARĂ - este rug ciunea pe care o face, pe care o rost te fiecare credincios în parte, individual. A a cum am ar tat ceva mai înainte, rug ciunea poate fi f cut individual, oriunde, în orice loc i în orice timp dorim s o rostim. Fie în gând, fie rostit cu voce tare. Legat de rug ciunea particular este RUG CIUNEA MIN II în INIM (ORATIO MENTIS în lb. latin : NOERA PROSEUCHE, în gr.) este continu marturisire a dublei puteri i a dublei cunoa teri. Când evoci numele lui Hristos cuno ti puterea Lui. Când spui „MILUIE TE-M " practic tu nu ceri ceva anume, tu cuno ti c numai prin El po i reu i, i f r El nu reu e ti nimic.

Când spui „MILUIE TE-M " iei cuno tin de sl biciunea ta. Act de cunoa tere, de ac iune. Expulzezi EGOUL ca iluzie a puterii. Iei aminte de puterea divin , te adaugi la ea.

RUGĂCIUNEA OBȘTEASCĂ sau **RUGĂCIUNEA BISERICII** - se în elege acel fel de rug ciune f cut în numele bisericii din porunca ei, potrivit n zuin elor ei i dup rânduielile întocmite de ea.

Spre deosebire de rug ciunea particular , pe care fiecare o poate aduce la Dumnezeu, Biserica are rug ciunea comun (ob teasc), adic la care iau parte to i credincio ii.

Sfin ii Apostoli i cei dintâi cre tini se adunau, la început, s s vâr easc Taina Sfintei Jertfe a lui Hristos în casa unuia dintre ei, iar mai târziu, în l ca uri de cult, adic biserici anume zidite.

Faptele Apostolilor vorbesc de mai multe ori despre cele dintâi adun ri ale cre tinilor din Ierusalim (Fapte 1,46 .u.); casa în care Mântuitorul a s vâr it Cina cea de Tain (Mt. 26,26), cea în care se g seau Sfin ii Apostoli în ziua Cincizecimii fiind i Maica Domnului de fa (Fapte 1,13-14; 2, 1-3).

Pe m sur ce credin a cre tin se r spâdea, se ridicau îns în localit ile în care se aflau mul i cre tini i biserici anume zidite (Fapte 11, 26). În veacul al doilea se zidesc biserici mai pretutindeni. În timpul persecu iilor îndreptate împotriva cre tinilor, multe dintre biserici au fost distruse, d rămâte. Unde prigoana era f r îndurare, cre tini î i f ceau loca uri de rug ciune în pe teri, catacombe, la mormintele Sfin ilor Mucenici. De aici a r mas obiceiul de a se zidi biserici pe mormintele Sfin ilor Mucenici, i unde nu se afla asemenea morminte, s se a eze sfinte MOA TE în piciorul Sfintei Mese din altarul Bisericii.

Împlinirea rug ciunilor noastre este atunci când rug ciunea este înso it de fapte bune i de post, când chem m mijlocirea sfin ilor rugându-ne mai ales în fa a sfmtelor icoane sau a moa telor a vreunui sfânt. i în sfâr it rug ciunea f cut laolalt cu mai mul i. Rug ciunea laolalt a mai multora este ca focul în gr mada de c rbuni; se aprind unul de la altul, se aprinde chiar i butucul neuscat, „... *C unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor*" (Mt. 18, 19-20).

Care sunt foloasele rug ciunii?

Prin rug ciune se poate dobândi de la Dumnezeu orice dar. Dumnezeu îns nu împline te totdeauna numai decât rug ciunile noastre.

Fericitul Augustin ne spune c rug ciunea este „*cheia visteriei darurilor dumnezeiești*" înc t de la Dumnezeu po i dobândi orice lucru bun prin rug ciune. Însu i Mântuitorul f g duie te acest lucru când zice: „*și toate câte veți cere, rugându-vă cu credință veți primi*" (Mt. 21, 22) i iar i: „*Cereți și se va da vouă*" (Mt. 7, 7).

De asemenea, rug ciunea ob teasc , care se s vâr e te de biserice prin preo ii ei, este de un folos nepre uit.

Unindu-ne la rug ciune to i credincio ii, în biserice , avem n dejdea neclintit c Mântuitorul este în mijlocul nostru, rugându-Se pentru noi i cu noi, dup cum a f g duit: (Mt. 18, 19-20). *Unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor*"

A adar, rug ciunea s nu ne lipseasc niciodat , nici o zi f r rug ciune, c ci **LIPSA RUGĂCIUNII în VIAȚA OMULUI ÎNSEAMNĂ LEPĂDAREA DE DUMNEZEU, după cum citim în Pateric.**

i ca încheiere, am g sit o frumoas remarc , constatare f cut de un isihast: „*În Ortodoxie, noi ne cunoaștem dinainte de a ne fi văzut, pentru că ne rugăm unii pentru alții*"

Pr. Aurel Ioan Bolba - Mangalia

CATEDRALA EPISCOPAL DIN GALA I – CENTENARA

Începuturile Catedralei ortodoxe din Gala i se leag de numele Episcopului Pimen Georgescu (1902-1909), care a st ruit pe lâng autorit ile locale i centrale pentru atingerea acestui obiectiv, mai ales dup ce biserica „Sf. Nicolae”, în care slujea Episcopul locului, a fost avariat de cutremurul din 31 august 1903 i a trebuit s fie închis .

Comisia de jurizare stabilit pentru alegerea proiectului noului loca de cult s-a declarat în favoarea lucr rilor a doi mari arhiteci ai vremii, Petre Antonescu (1873-1965) i tefan Burcu (1871-1928), lucr ri care, îngem nate, au dat un proiect nou, cel al actualei Catedrale.

La 14 iulie 1905 a fost sfin it locul pentru noua Catedral , de asemenea cu hramul „Sf. Nicolae”, pe terenul oferit de prim ria ora ului. Punerea pietrei de temelie a avut loc nou luni mai târziu, la 27 aprilie 1906, în cadrul unei ceremonii de mare solemnitate organizat de Episcopul Pimen Georgescu. Erau prezen i principele Ferdinand de Hohenzollern i so ia sa Maria de Edinborough, viitorii suverani ai României din perioada 1914-1927, împuternici i de regele Carol I de Hohenzollern, care î i s rb torea în acel an patru decenii de domnie glorioas început în 1866 i încheiat prin trecerea sa la cele ve nice, în septembrie 1914.

Lucr rile de construc ie au durat pân în 1917, între timp supervizarea acestora fiind preluat de noul Episcop al Dun rii de Jos, Nifon Niculescu (1909-1912), dup trecerea înainta ului s u în scaunul de Mitropolit al Moldovei (1909 - 1934). Prin grija Episcopului Nifon, Catedrala a fost înzestrat cu cele necesare slujirii, iar pictura în ulei a pere ilor interiori a fost încredin at lui Costin Petrescu (1871-1954), acela i care în ultimul deceniu al secolului al XIX-lea pictase cele 25 mari fresce de la Ateneul Român din Bucure ti i cu care avea s înve e pictur ceva mai târziu P rintele Arsenie Boca (1910-1989), marele duhovnic.

Sfin irea Catedralei a avut loc în acela i timp cu luptele de la M r e ti, din timpul primului r zoi mondial, ierarhul Dun rii de Jos punând s fie a ezat la intrarea în sfântul loca urm toarea pisanie: „Aceast sfânt biseric cu hramul ‚Sf. Ierarh Nicolae’ – Catedrala episcopal din Gala i, s-a ridicat din temelie cu cheltuiala statului român, în anul 1906, prin osârdia P.S. Episcop Pimen, ast zi Mitropolit al Moldovei, subt domnia regelui Carol I, i s-a des vâr it i sfin it de Episcopul Nifon al Dun rii de Jos, în ziua de 6 August 1917, subt domnia M.S. Regelui Ferdinand I al României i pe vremea marelui r zoi european”.

Din cauza terenului slab, a cutremurelor i a intemperiilor, structura construc iei a fost afectat , încât în anii 30 ai secolului trecut, sub episcopatul lui Cosma Petrovici (1928-1948), a fost nevoie de lucr ri de repara ie i de recondi ionarea picturii, Catedrala fiind resfin it la 20 decembrie 1936. Patru ani mai târziu, în timpul marelui cutremur din 10 noiembrie 1940 (de 7,4 grade pe scara Richter), turla mare a Catedralei s-a pr bu it, iar pere ii s-au fisurat.

Refacerea aproape din temelii a Catedralei s-a f cut în anii 1950-1957, cu ajutorul renumi ilor arhiteci Stavru Co ifide i Eugen Chefneux, care nu au modificat planurile ini iale. Pictura lui Costin Petrescu, fiind grav deteriorat , Catedrala a trebuit s fie repictat , de data aceast în fresc , de artistul plastic Gheorghe Popescu, rezultatul fiind o pictur bisericesc de mare valoare. Are loc o nou resfin ire a Catedralei episcopale, la 7 iulie 1957.

Sfântul loca va suferi îns din nou, din cauza cutremurelor din 1977, 1986 i 1990, ca i din cauza tas rilor terenului, încât noii ierarhi ai locului, Arhiepiscopul Antim Nica (1973-1994) i apoi P.S. **Casian** Cr ciun vor ini ia, respectiv continua lucr rile de refacere a Catedralei. De fapt, P.S. Casian a preluat dificila sarcin de a se ocupa de refacerea i consolidarea Catedralei înc din 1990, când a fost instalat la Gala i ca Arhiereu vicar. A apelat pentru aceasta la speciali ti în construc ii de renume na ional i mondial ca acad. Panaite Mazilu, prof. ing. Alexandru Ci migiu, dr. ing. Octavian Co ovliu, i cu sprijinul unor frunta i ai vie ii sociale din Gala i, în anii 1990-2005 sunt duse la bun sfâr it lucr rile de refacere a monumentalei biserici.

A fost consolidat întreaga construc ie, a fosr ref cut acoperi ul cu tabl de aram , recondi ionate fa adele exterioare, restaurat pictura interioar (de o echip condus de pictorul restaurator Cristian Gheorghe Condurache), s-a f cut un nou pavaj exterior etc.

Altarul reînnoit al Catedralei ref cute a fost sfin it la 30 noiembrie 1995, de P.F. P rinte Patriarh Teoctist, împreun cu mai mul i arhieri, iar Sfânta Mas , i ea reînnoit , a fost sfin it la 12 octombrie 2000, Întâist torului B.O.R. al turându-i-se Sanctitatea Sa Patriarhul Ecumenic Bartholomeu I. Cu acest prilej, Catedrala l-a primit ca ocrotitor i pe Sfântul Apostol Andrei.

Prin grija Prea Sfin itului Casian, în prezent în această Catedral se afl spre închinare, într-o minunat racl de argint, moa te ale unor mari sfin i ai Bisericii de R s rit

Sinaxar

ÎNALTAREA SFINTEI CRUCI

- 14 SEPTEMBRIE -

La 14 Septembrie, în fiecare an, Biserica Ortodoxă sărbătorește praznicul împăratesc al **Înălțării Sfintei Cruci**. Tradiția creștină spune că ucenicii Domnului, după moartea și învierea Sa, au îngropat lemnul crucii stropit de dumnezeiescul sânge, la poalele Golgotei. După trei secole, în anul 326 împărăteasa Elena, mama împăratului Constantin cel Mare, a poruncit să se facă sculpturi în cetatea Ierusalimului, lucrări care au dus la descoperirea Crucii pe care fusese răstignit Mântuitorul nostru, Iisus Hristos. Spre bucuria creștinilor, Patriarhul Ierusalimului a înălțat Crucea spre închinare. Astfel data de 14 Septembrie a intrat în tradiția Bisericii Ortodoxe ca praznicul Înălțării Sfintei Cruci.

Sfânta Cruce este unul din cele dintâi simboluri creștine, reprezentând marele mister al credinței: patima și moartea, prin răstignirea Domnului Iisus Hristos. Prin cruce s'a omorât moartea, s'a dezlegat pe catul strămoșesc, și s'a dăruit Învierea și am redevenit fiii și moștenitorii lui Dumnezeu. (Rom. 6, 3 ; Gal. 3, 27).

Crucea a fost preînchipuit în Vechiul Testament. Cum prin gustarea din Pomul oprit a venit moartea (Fac. 3, 1-24), prin gustarea morții pe lemnul Crucii, s'a dăruit viaa și Învierea. Iacob a închipuit Crucea când i-a binecuvântat pe fiii lui Iosif, cu mâinile încrucișate (Fac. 48, 14), iar Moise a lovit cu toiagul închipuind semnul crucii (Ie. 14, 16).

Identificat de la început ca "semnul Fiului Omului" (Mt. 24, 30) ca și "stindardul Bisericii" (Is. 5, 26), crucea devine calea de a urma lui Hristos (Mc. 8, 4), care "pentru bucuria pusă înaintea-I, a suferit crucea" (Evr. 12, 2), arându-ne că "nu există experiență împărăției lui Dumnezeu, fără cruce" (Fa. 7, 55). Mai mult, însuși Mântuitorul ne spune "Precum Moise a înălțat arpele în pustie, așa trebuie să se înalțe Fiul Omului, ca tot cel ce crede în El să nu moară, ci să aibă via veșnică" (In. 3, 14-15).

Crucea evocă nu numai un eveniment deosebit din istoria mântuirii - jertfa răscumpărătoare a lui Iisus Hristos - ci ea recapitulează întreaga viaa a Mântuitorului "El a purtat pe catele noastre în trupul

Său, pe lemn, pentru ca noi, murind fără de păcat, să trăim spre îndreptare" (I Petru 2, 34).

Tradiția ortodoxă n'a separat crucea de Înviere, și nici întruparea de îndumnezeire. Realitatea tragică a crucii și a păcatului se vede numai în lumina pură a Învierii, ca putere și stăpânire a lui Dumnezeu. Paradoxul credinței creștine constă tocmai în aceea că puterea lui

Dumnezeu se arată în suferință, pe cruce, deoarece - cum spune Sfântul Apostol Pavel - "când sunt slab, atunci sunt tare" (II Cor. 12, 10). Învierea Domnului a dat apostolilor adevăratul sens al Crucii, adâncimea sacrificiului, dar și mărirea iertării și iubirii divine. De aceea Crucea este piatră de poticnire pentru necredincioși (I Cor. 1, 20-23).

În ecleziologia ortodoxă, venerarea Sfintei Cruci este nedespărțit de lauda Învierii: "Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim". Pe de o parte, Crucea descoperă starea de păcat a lumii și responsabilitățile omului pentru nenorocirile veacului acestuia; pe de altă parte, Crucea este o pământ dat de Dumnezeu împotriva fatalității răului și a morții, modalitatea prin care a murit "Stăpânitorul lumii acesteia" (In. 14, 30) pe Golgota (Lc. 23, 37), pentru a Învia întru mărirea.

Crucea are mai multe **sensuri**: cel general, poate fi identificat cu acela de răscumpărare, de mântuire (In. 3, 13-16); cel special are aspecte multiple. Iată câteva dintre ele:

1.- Cel mai des întâlnit sens al Crucii ni-l arată însuși Mântuitorul prin **chemarea de a-I urma**: "Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, și să-și ia crucea și să-Mi urmeze" (Mc. 8, 34). În "**luarea crucii**" se pot distinge două sensuri: unul pasiv, de îndurare a tuturor greutăților, altul activ, manifestat printr-o luptă voită cu sine însuși, cu păcatul. Sub aspect moral creștin, sensul pasiv amintit nu înseamnă o suferință dezolantă, ci lupta de a te realiza după chipul lui Hristos. La rândul său, sensul activ comportă două dimensiuni: una de purificare de păcat, alta de cultivare a virtuții. De îndată ce păcatul, Hristos

moare pe Cruce pentru ca prin Sângele S u nevinovat s tearg pentru totdeauna p catul, iar Crucea s devin semnul purific rii i iert rii divine (Col. 2, 14).

2.- Sensul cel mai evident al Crucii este legat de moartea Mântuitorului, ca **manifestare a iubirii**. De pe Cruce, Iisus roste te cuvinte pline de iubire i iertare: "P rinte, iart -le lor, c nu tiu ce fac!" (Lc. 23, 34), cerând înl turarea urii pentru ca iubirea s triumfe. Prin iubirea Crucii devenim fra i, dup modelul lui Hristos.

3.- Crucea Golgotei este simbolul **smereniei cre tine** (Filip. 2, 7). Acceptând s moar ca un rob pe cruce, Iisus ne-a dat un exemplu de adânc smerenie. Dar, r mânând Dumnezeu, El învinge moartea, sculându-se la via . De i crucea a istovit pâna la moarte trupul Domnului, fiin a Lui n'a fost desfiinat , prin transformarea într'o via str lucitoare de biruin deplin a binelui.

4.- Crucea este semnul **împ c rii creaturii cu Creatorul**, a a cum scrie Sfântul Apostol Pavel "S -i împace pe amândoi cu Dumnezeu într'un trup, pe cruce, omorând vrajba prin ea" (Efes. 2, 16). Ca sens al acestei împ c ri, crucea prime te un sens mai larg, acela al restaur rii în Hristos a firii c zute în p cat, a împ c rii cerului cu p mântul (Col. 1, 20).

5.- Crucea reprezint **setea dup infinit, dup des vâr ire**, chemându-ne s ne dep im continuu, s alerg m spre inta suprem - Hristos. Aceasta este linia vertical a crucii.

Dar, exist i cea orizontal , care taie calea realiz rii acestei speran e, c ci nimic nu se poate cucerii f r lupt . Datoria noastr de cre tini este de a continua lupta pentru des vâr irea i mântuirea noastr .

Sfin ii P rin i au dedicat Sfintei Cruci pagini deosebite.

De exemplu, **Sfântul Ignatie Teoforul** scrie c "*Biserica își are rădăcina în lemnul Crucii, creștinii devenind ramurile ei. Hristos a fost răstignit pentru noi, cu trupul, sub Ponțiu Pilat și Irod Tetrarhul, și datorită roadei Crucii și Patimei Sale noi existăm pentru a înălța stindardul de-a lungul veacurilor, prin Învierea Sa, și pentru a aduna pe sfinții Săi și pe credincioșii Săi proveniți fie din iudei, fie dintre*

neamuri, în unicul trup al Bisericii Sale (Epistola c tre smirneni, I, 2).

Sfântul Efrem Sirul scrie "*Însemnează-te cu semnul crucii. Acoperă-te cu el ca un scut. Nu înceta, creștine, a purta această armă în tot locul și în toată vremea. Nimic să nu faci fără cruce. Înarmează-ți toate membrele tale cu acest semn și de nimic nu te vei înfricoșa*".

Sfântul Chiril al Ierusalimului adaug "*Mântuitorul a suferit pentru că să împace prin Sângele Crucii cele din cer și cele de pe pământ. (Col. 1, 20). Din pricina păcatelor erau dușmani a lui Dumnezeu și El hotărâse ca păcătosul să moară. Trebuia să se întâmple una din două: sau ca Dumnezeu să-i omoare pe toți, sau să anuleze hotărârea, ca unul ce este iubitor de oameni. Privește la înțelepciunea lui Dumnezeu . . . A menținut și hotărârea Sa și Și-a arătat și iubirea de oameni! În trupul răstignit pe lemnul Crucii, Hristos a luat păcatele pentru ca, prin moartea Lui, noi să murim pentru păcate și să trăim pentru dreptate (I Petru 2, 24). Cel ce a murit pentru noi nu era om de rând. Nu era oaie necuvântătoare. Nu era înger, ci Dumnezeu întrupat. Nu era atât de mare nelegiuirea păcătoșilor, pe cât era de mare dreptatea Celui care a murit pentru noi" (Cateheza XIII).*

Sfântul Ioan Damaschin ne înva "*Ne închinăm semnului cinstitei si de viață făcătoarei cruci, chiar dacă este făcută din altă materie decât lemnul. Noi nu cinstim materia, ci semnul, ca simbol a lui Hristos*".

"Bucură-te, Cruce purtătoare de viață, semnul cel nebiruit al creștinătății, ușa raiului, întărirea credincioșilor, zidul cel dimprejurul Bisericii prin care s'a pierdut și a încetat blestemul, s'a înghițit puterea morții și ne-am înălțat de pre pământ la cele cerești; armă nebiruită împotriva demonilor, mărirea mucenicilor, podoaba cuvioșilor cu adevărat, limanul mântuirii, ceea ce dăruiește lumii mare mila" (Stihira).

Preot Dr. Cezar Vasiliu

Negustorul de moarte

Referințe critice la “Codul lui Da Vinci” de Dan Brown

« ... atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul S u Fiu pentru ca oricine crede în El s nu piar , ci s aib via ve nic » (Ioan 3,16)

Sunt p reri care spun c nu are nici un rost s se r spund unei provoc ri cum este romanul lui Dan Brown, Codul lui Da Vinci, tocmai pentru a nu i se face publicitate, i sunt p reri care sus in c fenomenul va disp rea de la sine. Sunt de acord cu prima afirma ie i sunt de acord i cu faptul c în curând nu se va mai auzi nimic despre acest roman, dar nu putem trece cu vederea faptul c această fic iune a reu it s strecoare îndoial în inimile multor cre tini, o s mân de otrav care va germina mai devreme sau mai tarziu. Acum tacerea nu- i mai are rostul.

Nu voi aborda aspectul comercial al acestei afaceri, care a fost i este perfect orchestrat pentru a fi cât mai profitabil cu putin . Legat de acest aspect, a dori s men ionez i apari ia acum a traducerii textului gnostic Evanghelia dup Iuda care nu este deloc inocent sau întâmpl toare. Nu voi vorbi nici despre erorile geografice, materiale i istorice, pentru c acestea sunt proprii unei fic iuni.

Cred c este mult mai interesant i mai de folos s abord m întrebarea evident care se impune în această situa ie i anume: de ce acest succes?

R spusul, la prima vedere, este i el evident : romanul atac în mod direct înv tura fundamental a cre tinismului potrivit c reia Iisus Hristos este Dumnezeu întrupat.

i totu i Brown nu este nici pe departe singurul care încearc s demonstreze c Hristos nu este Dumnezeu. Diferen a fa de al ii, îns , consist în abordarea acestei afirma ii de o maniera simplist , în care misterul ocup un loc important precum i introducerea unor inexactit i istorice i afirma ii gre ite sau f r fundament, la momentul potrivit. La toate acestea se mai adaug o intrig poli ist care permite autorului o abordare superficial dar mai ales folosirea prezentului prin implicarea unor monumente, cl diri i organiza ii reale. Acest ultim aspt reu e te chiar s creeze o anumit interactivitate cu cititorul, mul i dintre turi tii americani vizitând cu prec dere locurile din Paris i din Londra descrise în roman. Un alt tip de pelerinaj i acesta...

A dori s mai subliniez un aspect important. Romanul lui Brown cucere te cu prec dere un public cu o cultur religioas slab sau chiar inexistent , iar limbajul narativ folosit de scriitor este cât se poate de u or de în eles i de citit, ceea ce îl face accesibil pentru oricine. Cu alte cuvinte nu plictise te, iar informa ia este asimilat foarte u or.

Sociologul Pierre Joncheray a spus referindu-se la succesul pe care l-a avut romanul Codul lui Da Vinci în Occident c « dispari ia treptat a culturii religioase din Occident a creat un vid, iar oamenii au nevoie s dea un sens vie ii lor... »

De când s-a tip rit acest roman, au ie it foarte multe publica ii despre el i majoritatea scot în eviden erorile i

inexactit ile. Cu toate acestea, chiar i în fa a unor dovezi argumentate temeinic, Brown se bucur în continuare de credibilitate.

Urm toarea întrebare fireasc pe care ne-o punem este de ce, totu i unii oameni prefer minciuna în schimbul Adev rului ?

Putem vorbi de dou motive principale. În primul rând, Hristos Dumnezeu este extrem de incomod pentru mul i în zilele noastre. Este incomod pentru con tiin a. Realitatea întrup rii lui Dumnezeu care a venit s ne arate Calea Vie ii celei Adev rate, dar mai ales jerfa Sa pe cruce pentru r scump rarea neamului omenesc este refuzat de omul « modern ». Omul secularizat refuz s cread în Hristos i refuz S -L urmeze pentru c tie foarte bine c acest lucru ar însemna renun area la un stil de via individualist, materialist. Viziunea reduc ionist i simplist hr ne te i între ine ultra-individualismul contemporan. Brown vinde moarte i are numero i clien i. Paradoxal, unii prefer s cred în moarte în loc s cread în Via .

Un al doilea motiv ar fi faptul c societatea postmodern în care tr im afi eaz cu o oarecare mândrie un relativism generalizat. Relativismul const în a nega caracterul obiectiv de valoare cum ar fi binele i r ul. Daca ar fi s rostim o lozinc a relativismului religios atunci am afirma, pân la urm « fiecare crede în ce vrea ». Am putea spune chiar c mul i sunt de p rere c « adev rul este undeva la mijloc » sau c « fiecare are adev rul s u » i chiar c « nimeni nu de ine adev rul ».

Dac îns înl tur m Adev rul, omogenitatea persoanei umane este compromis . Prin înl turarea lui Hristos, principiile etice i morale pot fi i ele îterpretate dup bunul plac al fiec ruia sau chiar ignorate, dup caz. Parada ru inii ce a avut loc de curând în Capitala este probabil exemplul cel mai gr itor. Se încearc introducerea uor noi valori etice i morale, chiar dac ele sunt contrare firii omene ti i duc în cele din urm spre o involu ie social . Fatul c acest grup de persoane încearc s ob in o recunoa tere oficial printr-o demonstra ie de acest gen nu este altceva decât o exprimare public a unei anormalit i. Acestea sunt rezultatele relativismului pe care unii îl numesc, gre it, toleran .

Chiar dac romanul lui Dan Brown a produs tulburarea în lume, în special în Statele Unite, Hristos, Adev rul, nu poate fi înlocuit cu un simplu muritor. Încercarea de umanizare exclusiv i de negare a dumnezeirii lui Hristos nu este ceva nou i cu siguran se va mai repeta în istorie, dar acest lucru nu va zdruncina nicidodat credin a unui cre tin adev rat.

Acest incident trebuie s fie pentru noi o oportunitate de a ne afirma identitatea de cre tini i mai ales, de a propov dui Evanghelia lui Hristos, devenind exemplu pentru ceilal i. Trebuie s ar t m tuturor c Biserica nu are secrete, pentru ca noi suntem Biserica. Dumnezeului celui viu i nu avem nimic de ascuns.

Mihai Irimia

Rena terea, Cluj, iunie 2006

<p align="center">F.A.R. CANADA Federa ia Asocia iilor Române din Canada Pre edinte Dl. C t lin Mih ilescu 6266 rue Pageau Laval, Qc., H7H 2Z4 Tel.: (514) 622 - 9135</p>	<p align="center">ASOCIA IA ROMÂN DIN CANADA-ARC Pre edinte Dl. Ing. Ionel Taranu 4655 Bonavista Montreal, Qc, H3W 2C6 Tel: (514) 813 – 0111 Email: info@arcanda.org www.arcanda.org</p>
<p align="center">MICROFONUL V APAR INE Noua emisiune radio în limba român Realizator Dl. George Rusu RADIO MONTREAL – CFMB – AM 1280 Miercuri seara, la ora 23:30 Tel.: (514) 790-0251</p>	<p align="center">PAGINI ROMÂNESTI Editor: Dl. George Sava 4914 Decarie ap 2 Montreal, Qc H3X 2H7 Tel: (514) 680 - 0506 e-mail redactia@paginiromanesti.com www.paginiromanesti.com</p>
<p align="center">Funda ia român Montreal Tribuna noastr 3550 Côte-des-Neiges RC 90 Montreal, Qc. H3H 1V4 Tel. 514 937 4473 www.fundatiaromanamontreal.org tribunanoastra@hotmail.com</p>	<p align="center">FABRICATION REPARATION LA CALADE BIJOUTERIE – JEWELLERY 1492 ouest Ste. Catherine Tel.: (514) 932 – 1597 Montreal, Qc. H3G 1S8 (514) 931 – 9369 Vorbim române te – Andreea</p>
<p align="center">DR. TRAIAN DAMIAN, DMD CHIRURGIEN DENTISTE Centre dentaire PAPINEAU VILLERAY 7715, Papineau, suite 100 Montrea, Qc. H2E 2H4 Tel: (514) 376 3371</p>	<p align="center">CLINICA DENTAR ELLENDALE Dr. DANA MUNTEANU Urgen e de luni pân sâmb t 5845 Côte des Neiges suite 100 Montreal, Qc, H3S 1Z4 Tel.: (514) 344 -3232</p>
<p align="center">ACTUALITATEA CANADIAN Editor C t lin Mih ilescu 6266 rue Pageau Laval, Qc., H7H 2Z4 Tel: (514) 622-9135 e-mail: editor.actualitatea@sympatico.ca www.actualitateacanadiana.com</p>	<p align="center">ZIGZAG ROMÂN –CANADIAN Director Ing. Dr. Ionu Dupleac 5045 Mc.Donald Suite 16 Montreal Qc, H3X 2V2 Tel i fax (514) 489-1328 e-mail zigzagjournal@yahoo.ca</p>
<p align="center">Restaurant Rustik “La Ionu ” În curând, la noua loca ie Sherbrooke cu Decarie Montreal</p>	<p align="center">Restaurant Românesc “La Boite a Lunch” 6707 Sherbrooke Ouest (colt Park Row) Montreal, Qc Tel.: (514) 482-0606 Program: luni – duminic : 11:00 – 22:00</p>

Maica Domnului, Protectoarea Vetrei Române ti